

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΤΜΗΜΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Του φοιτητή: Κωνσταντίνου Γκούμα
(Ξ2020112)

ΘΕΜΑ:

Μετάφραση Απόφασης Ασύλου της Αρχής Προσφυγών από τα Ελληνικά στα Γαλλικά
στα πρότυπα σύνταξης νομικού κειμένου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

--

Traduction d'une décision d'asile de l'autorité de recours (Grèce) du grec vers le français
conformément aux principes de rédaction juridique de l'Union européenne

Επόπτες:

Μιχάλης Πολίτης

Φωτεινή Καρλάφτη-Μουρατίδη

Κέρκυρα, Αύγουστος 2024

Μετάφραση Απόφασης Ασύλου της Αρχής Προσφυγών από τα Ελληνικά στα Γαλλικά
στα πρότυπα σύνταξης νομικού κειμένου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Πίνακας περιεχομένων:

1.	ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	4
2.	INTRODUCTION	6
3.	ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΚΕΙΜΕΝΟ.....	8
4.	ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ	23
5.	ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ	38
	5.1. Ανάλυση πρωτοτύπου κειμένου	39
	5.2. Ορολογία και άλλες επιλογές.....	40
	5.3. Επιμέλεια μεταφράσματος.....	44
6.	ΕΠΙΛΟΓΟΣ.....	49
7.	ΓΛΩΣΣΑΡΙΟ ΒΑΣΙΚΩΝ ΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΚΦΡΑΣΕΩΝ.....	50
8.	ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ.....	56

1. ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Στην παρούσα εργασία επέλεξα να ασχοληθώ με τη μετάφραση ενός νομικού κειμένου από τα Ελληνικά προς τα Γαλλικά. Πρόκειται για ένα κείμενο από της Αρχής Προσφυγών της Γενικής Γραμματείας Μεταναστευτικής Πολιτικής, Υποδοχής και Ασύλου του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου της Ελληνικής Δημοκρατίας. Διάλεξα το συγκεκριμένο κείμενο αρχικά λόγω του νομικού του χαρακτήρα και καθώς η νομική μετάφραση και γενικότερα τα νομικά είναι ένας κλάδος που με ενδιαφέρει αρκετά. Ακόμη, επέλεξα το παρόν κείμενο λόγω του ιδιαίτερου θέματος του το οποίο με ενδιαφέρει ιδιαίτερα. Δεν πρόκειται για μια απλή απόφαση β' βαθμού από κάποιο ελληνικό δικαστήριο αλλά είναι μια αίτηση για άσυλο από πρόσφυγα ιρανικής καταγωγής και μάλιστα ενδικοφανής προσφυγή στην απόφαση α' βαθμού. Τη συγκεκριμένη προσφυγή επί της αίτησης παροχής διεθνούς προστασίας, η οποία μπορεί να καταλήξει στην αναγνώριση του αιτούντος ως πρόσφυγα ή στην παροχή σε αυτόν επικουρικής προστασίας κ.α., την εξετάζει η Ανεξάρτητη Επιτροπή Προσφυγών. Πρόκειται για διοικητικό όργανο το οποίο υπάγεται στο Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου, αποτελείται από 3 μέλη τα οποία είναι διοικητικοί δικαστές. Η απόφαση σε α' βαθμό, εκδίδεται από τις εκάστοτε υπηρεσίες ασύλου (περιφερειακά γραφεία ασύλου ή άλλα αυτοτελή κλιμάκια ασύλου) οι οποίες υπάγονται στο ίδιο υπουργείο. Τα μέλη αυτών των γραφείων ή αυτοτελών κλιμακίων δεν είναι δικαστές αλλά διοικητικοί υπάλληλοι. Επομένως, η συγκεκριμένη απόφαση έχει έναν διαφορετικό και πιο ιδιαίτερο χαρακτήρα από τις κανονικές αποφάσεις ελληνικών δικαστηρίων. Αυτό σημαίνει ότι στο παρόν κείμενο δεν γίνονται μόνο αναφορές σε ελληνικούς νόμους αλλά και σε διεθνείς συμβάσεις και πρωτόκολλα.

Ο αρχικός σκοπός της εργασίας είναι η μεταφορά ενός ελληνικού νομικού κειμένου στα νομικά γαλλικά και η δημιουργία ενός γλωσσάριου κατά τη διάρκεια της μετάφρασης με όλους τους όρους που βρέθηκαν στο κείμενο και τεκμηριώθηκαν. Επιπλέον, για την μετάφραση τέθηκαν κάποιες παράμετροι σχετικά με την επιμέλεια του αρχικού μεταφρασμένου κειμένου στα πρότυπα σύνταξης κειμένου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ακολουθώντας το διοργανικό εγχειρίδιο σύνταξης κειμένων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και άλλους σχετικούς οδηγούς της Ένωσης. Κατά τη μετάφραση του κειμένου δόθηκε ιδιαίτερη σημασία σε παρόμοια κείμενα που προέρχονταν από

πηγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτή η παράμετρος είναι σημαντική ώστε η μετάφραση να πληροί τις προϋποθέσεις ενός κειμένου, το οποίο θα μπορεί να κατατεθεί στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ), όπου γλώσσα εργασίας είναι τα Γαλλικά.

Στη συνέχεια, η εργασία περιλαμβάνει έναν σχολιασμό του πρωτότυπου κειμένου και της μετάφρασης αυτού όπου θα δίνεται έμφαση σε διάφορα επίπεδα του κειμένου όπως οι δυσκολίες που εμφανίστηκαν κατά τη μετάφραση του κειμένου. Πιο συγκεκριμένα, ο σχολιασμός θα εστιάζει στη διαδικασία της επιμέλειας του αρχικού μεταφράσματος στα πρότυπα σύνταξης νομικού κειμένου της ΕΕ μέσω διάφορων οδηγών και βοηθητικών πλατφόρμων της ΕΕ. Επιπλέον, το κομμάτι του σχολιασμού θα αναφέρεται στη διαδικασία αποδελτίωσης όρων του κειμένου, εύρεσης των σωστών αποδόσεων και τεκμηρίωσης αυτών καθώς και σε άλλα προβλήματα αυτού. Ακόμη, θα σχολιαστεί και το πρωτότυπο κείμενο καθώς και θα γίνει μικρή αναφορά στους τρόπους με τους οποίους θα μπορούσε αυτό να ήταν καλύτερα γραμμένο.

Τέλος, η εργασία εμπεριέχει και ένα εκτεταμένο γλωσσάρι πάνω στους διάφορους νομικούς όρους (λέξεις και φράσεις) του ελληνικού κειμένου και την απόδοση τους στα νομικά γαλλικά και πιο συγκεκριμένα με τον τρόπο που αποδίδονται από τις διάφορες αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με έμφαση στο ΔΕΕ.

2. INTRODUCTION

Dans le cadre de cette mémoire, j'ai choisi de traduire un texte juridique du grec vers le français. Il s'agit d'un document de l'autorité de recours du Secrétariat général de la politique d'immigration, d'accueil et d'asile du Ministère de l'immigration et de l'asile de la République Hellénique. Mon choix de ce texte est motivé par sa nature juridique et par le fait que la traduction juridique et les questions juridiques en général sont des domaines qui m'intéressent beaucoup. En outre, j'ai choisi le texte actuel en raison de son sujet particulier, qui m'intéresse beaucoup. En effet, le texte n'est pas une simple décision rendue en deuxième instance par un tribunal grec, mais une demande d'asile présentée par un réfugié d'origine iranienne et même un recours administratif quasi juridictionnel contre la décision rendue en première instance. Cette procédure d'appel sur la demande de protection internationale, qui peut résulter en la reconnaissance du demandeur comme réfugié ou l'octroi d'une protection subsidiaire, etc. est examinée par la commission indépendante de recours. Il s'agit d'un corps administratif rattaché au Ministère de l'Immigration et de l'Asile, composé de 3 membres qui sont des juges administratives. La décision en première instance est délivrée par les différents services d'asile (bureaux régionaux d'asile ou autres échelons indépendants d'asile) qui sont rattachés au même Ministère. Les membres de ces bureaux ou échelons indépendants ne sont pas des juges mais des fonctionnaires administratifs. Par conséquent, cette décision a un caractère différent et plus spécifique que les décisions normales des tribunaux grecs. Cela signifie que dans ce texte, il existe non uniquement des références aux lois grecques, mais également aux conventions et protocoles internationaux.

L'objectif initial de cette mémoire était de traduire un texte juridique grec vers le français juridique et de créer un glossaire au cours de la traduction avec tous les termes trouvés dans le texte. En outre, certains paramètres ont été établis pour la traduction en ce qui concerne la révision du texte original traduit selon les normes de rédaction de l'Union européenne, en suivant le Code de rédaction interinstitutionnel de l'UE et d'autres guides de l'Union en la matière. Par ailleurs, lors de la traduction du texte, une attention particulière a été accordée aux textes similaires provenant de sources de l'UE. L'importance de ce paramètre dans la traduction tient au fait que la traduction

doit être conforme aux spécifications d'un texte qui peut être soumis à la Cour de justice de l'Union européenne (CJUE), dont la langue de travail est le français.

Ensuite, la mémoire comprend un commentaire du texte original et de sa traduction dans lequel les différents niveaux du texte tels que les difficultés rencontrées lors de la traduction du texte sont soulignés. Plus précisément, le commentaire se concentrera sur le processus de révision de la traduction originale en fonction des critères de rédaction des textes juridiques de l'UE définis dans divers guides et plateformes en ligne de l'UE. En outre, la section du commentaire abordera le processus d'indexage des termes du texte, la recherche des traductions correctes et leur justification, ainsi que d'autres problèmes rencontrés dans le texte. En outre, le texte original sera également commenté et une brève référence sera faite aux façons dont il aurait pu être rédigé de manière plus efficace.

Enfin, le document comprend un glossaire extensif sur les différents termes juridiques (mots et phrases) du texte grec et leur traduction en français juridique, et plus spécifiquement sur la façon dont ils sont rendus par les différentes autorités de l'UE, en se concentrant sur la CJUE.

3. ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ

**ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ, ΥΠΟΛΟΧΗΣ ΚΑΙ
ΑΣΥΛΟΥΑΡΧΗ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ**

Ταχ. Δ/ση: Λ. Θηβών 196-198, Αγ. Ιωάννης Ρέντης – ΝΙΚΑΙΑ

Ταχ. Κώδικας: 182 33

Τηλ.: 2131629721, -22, 23

E-mail: appealsauthority@migration.gov.gr

Άγιος Ιωάννης Ρέντης-Νίκαια, 16.12.2022

Αρ. Πρωτ. 758873

Απόφαση β' βαθμού

Αρ. Υπόθεσης 150626 / Αρ. Ατομικού Φακέλου: 05/000365298

Decision on appeal

Στην Αθήνα, στην έδρα της Αρχής Προσφυγών (Λ. Θηβών 196 - 198, Άγιος Ιωάννης Ρέντης - Νίκαια), στις 30.08.2022, ημέρα Τρίτη, μετά από πρόσκληση της Προέδρου (κοινοποίηση του από 25.08.2022 εκθέματος) συνεδρίασε δημόσια η 1η Επιτροπή Προσφυγών αποτελούμενη από τις:

1) Μ Β, Εφέτη Διοικητικών Δικαστηρίων, τακτική πρόεδρο,

2) Ε Κ, Εφέτη Διοικητικών Δικαστηρίων, τακτικό μέλος –εισηγήτρια,
Χ Π, Πρωτοδίκη Διοικητικών Δικαστηρίων, τακτικό μέλος,

3) Χ Π, Πρωτοδίκη Διοικητικών Δικαστηρίων, τακτικό μέλος,

και με γραμματέα τη Θ Π, υπάλληλο της Αρχής Προσφυγών,

για να αποφασίσει επί της με πράξη κατάθεσης 488662/30.12.2021 προσφυγής του (Επ) Β (Ον) Μ του Μ και της Σ, με ημ. γεν. 13.09.1983. κατά δήλωσή του υπηκόου Ιράν, ο οποίος παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου του δικηγόρου Π Μ,

κατά της υπ' αριθμ. 20412/07.05.2021 απόφασης του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Αττικής.

Ακολούθως, η Επιτροπή

ΑΦΟΥ ΕΛΑΒΕ ΥΠΟΨΗ

α) τις διατάξεις του ν.δ. 3989/1959 «Περί κυρώσεως της πολυμερούς Συμβάσεως περί της Νομικής Καταστάσεως των Προσφύγων» (ΦΕΚ 201, τ. Α'), όπως συμπληρώθηκε με τον α.ν. 389/1968 «Περί κυρώσεως του Πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης της 31.1.1967 εν σχέσει προς την Νομικήν Κατάστασιν των Προσφύγων» (ΦΕΚ 125, τ. Α'),

β) τις διατάξεις του ν. 4636/2019 «Περί Διεθνούς Προστασίας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 169), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει,

γ) τις διατάξεις του ν. 4939/2022 (ΦΕΚ Α 111/10.6.2022) «Κύρωση Κώδικα Νομοθεσίας για την υποδοχή, τη διεθνή προστασία πολιτών τρίτων χωρών και ανιθαγενών

και την προσωρινή προστασία σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων αλλοδαπών»,

δ) τις διατάξεις του ν. 2690/1999 «Κύρωση του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 45, τ. Α'),

ε) την υπ' αριθ. 26750 της 22.10.2020 απόφαση του Υπουργού Μετανάστευσης και Ασύλου «Τροποποίηση του Κανονισμού Λειτουργίας της Αρχής Προσφυγών» (Β' 4852),

στ) την υπ' αριθμ. 36155 από 20.1.2022 ΚΥΑ των Υπουργών Οικονομικών, Δικαιοσύνης και Μετανάστευσης και Ασύλου «Συγκρότηση και σύνθεση των Ανεξάρτητων Επιτροπών Προσφυγών του άρθρου 4 του ν. 4375/2016 (Α' 51)», (ΦΕΚ 51)», (ΦΕΚ 32/21.2.2022 Υ.Ο.Δ.Δ.),

ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ

α) την από 12.04.2019 αίτηση του προσφεύγοντος,

β) τα από 21.04.2021 και από 30.08.2022 πρακτικά προσωπικής συνέντευξης,

γ) την υπ' αριθμ. 20412/07.05.2021 απόφαση του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Αττικής,

δ) την με πράξη κατάθεσης 488662/30.12.2021 προσφυγή του ανωτέρω,

ε) την 484015/28.12.2021 αίτηση παραμονής του, κατ' άρθρο 104 παρ.2 του ν.4636/2019, στη χώρα

και τα λοιπά στοιχεία του διοικητικού φακέλου, ακόμη και εάν δεν γίνεται ρητή μνεία σε αυτά,

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

I. Επί της διαδικασίας

1. Ο προσφεύγων, κατά δήλωσή του υπήκοος Ιράν, παρουσιάστηκε, στις 12.04.2019, στο Περιφερειακό Γραφείο Ασύλου Αττικής και υπέβαλε αίτηση διεθνούς

προστασίας. Κατά την καταγραφή της παραπάνω αίτησης, ο προσφεύγων δήλωσε ότι δεν επιθυμεί να επιστρέψει στη χώρα καταγωγής του, γιατί καίτοι είναι μουσουλμάνος, ήθελε να αλλάξει τη θρησκεία του και να γίνει χριστιανός, το οποίο θα έθετε τη ζωή του σε κίνδυνο.

2. Ακολούθως, ο προσφεύγων παρέστη αυτοπροσώπως σε προφορική συνέντευξη, η οποία διεξήχθη, στις 12.04.2019, μέσω διερμηνείας, από και προς τη γλώσσα φαρσί (περσικά), με τη συνδρομή διαπιστευμένου διερμηνέα, σύμφωνα με το άρθρο 77 του ν. 4636/2019.
3. Με την προσβαλλόμενη απόφαση το αίτημα του προσφεύγοντος να αναγνωριστεί ως πρόσφυγας απορρίφθηκε ως αβάσιμο, με την αιτιολογία ότι δεν πληρούνται στο πρόσωπό του οι προϋποθέσεις για την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα ή ως δικαιούχου επικουρικής προστασίας.
4. Η ανωτέρω απορριπτική απόφαση επιδόθηκε στον προσφεύγοντα, μέσω αποστολής με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο στη δηλωθείσα από αυτόν ηλεκτρονική διεύθυνση, την 1η.12.2021, μαζί με το συνοδευτικό έγγραφο στη γλώσσα την οποίαδήλωσε ότι κατανοεί, του κατέστη δε γνωστό, το δικαίωμά του να ασκήσει προσφυγή ενώπιον της Αρχής Προσφυγών εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών, καθώς, επίσης, και οι συνέπειες της άπρακτης παρόδου της προθεσμίας αυτής και τα λοιπά δικαιώματά του. Ο προσφεύγων άσκησε την κρινόμενη προσφυγή (με πράξη κατάθεσης 488662/30.12.2021), με την οποία ζήτησε την επανεξέταση της αίτησής του για χορήγηση καθεστώτος διεθνούς προστασίας, ενώ υπέβαλε και την 484015/28.12.2021 αίτηση, κατ' άρθρο 104 παρ.2 του ν.4636/2019, περί παραμονής του στη χώρα.
5. Κατόπιν τούτων, με την 350167/17.06.2022 απόφαση της Επιτροπής, αφού κρίθηκε ότι η υπό κρίση προσφυγή έχει ασκηθεί εμπροθέσμως και παραδεκτώς, σύμφωνα με το άρθρο 92 του ν. 4636/2019, όπως ισχύει, και αφού ελήφθη υπόψη ότι: α) σύμφωνα με τις διατάξεις του 69 παρ. 3 του ν. 4636/2019, οι αρμόδιες Αρχές μεριμνούν, ώστε να λαμβάνουν γνώση του περιεχομένου ξενόγλωσσων εγγράφων που τυχόν κατατίθενται ενώπιον τους, ακόμη και αν αυτά δεν προσκομίζονται σε επίσημη μετάφραση και β) στην κρινόμενη περίπτωση, ο προσφεύγων προσκόμισε

ενώπιον της Επιτροπής β' βαθμού, το προαναφερόμενο ξενόγλωσσο έγγραφο από ιδιωτικό μεταφραστικό κέντρο, μόλις, κατά τους ισχυρισμούς του, περιήλθε εις γνώση του και το οποίο φέρεται να είναι ένταλμα σύλληψης από το τμήμα εκτέλεσης ποινών του δικαστηρίου του Ισφαχάν για καταδικαστική σε βάρος του απόφασης Δικαστηρίου, με το οποίο διατάσσεται η σύλληψή του προκειμένου να εκτελεσθεί επιβληθείσα ποινή λόγω καταδίκης για “συνεργασία με τις αντισλαμιστικές θρησκείες και αιρέσεις, επίσης και για διάδοση διαφθοράς και Σόδομα”, γ) ανακύπτουν αμφιβολίες ως προς την πληρότητα της συνέντευξης σε σχέση με τη διερεύνηση του βαθμού ενασχόλησης του προσφεύγοντος με τις άλλες θρησκείες και τη δράση του κατά του Ισλάμ όσο βρισκόταν στη χώρα του, στοιχεία ιδιαίτερα σημαντικά για την κρίση του ένδικου αιτήματος διεθνούς προστασίας ενόψει και της φερόμενης ως καταδίκης του, πέραν της διαφθοράς και για Σόδομα, και για συνεργασία με τις αντισλαμιστικές θρησκείες και αιρέσεις με το προαναφερόμενο έγγραφο, που προσκόμισε το πρώτον ενώπιον της Επιτροπής, αναβλήθηκε, κατ’ άρθρα 69 παρ.3 και 97 παρ.3 του ν.4636/2019, η έκδοση οριστικής απόφασης επί της κρινόμενης προσφυγής και αφενός υποχρεώθηκαν οι αρμόδιες προς τούτο αρχές να προβούν στη μετάφραση του ως άνω εγγράφου, κατά τα οριζόμενα στην ως άνω διάταξη και αφετέρου κλήθηκε ο προσφεύγων σε προφορική ακρόαση. Επίσης, με την ίδια απόφαση έγινε δεκτή η με 484015/28.12.2021 αίτηση παραμονής που υπέβαλε ο προσφεύγων σύμφωνα με το άρθρο 104 παρ. 2 του ν.4636/2019, προκειμένου να παραμείνει αυτός στη χώρα, έως την έκδοση οριστικής απόφασης επί της κρινόμενης προσφυγής.

[...]

IV. Αξιολόγηση των προβληθέντων ισχυρισμών

1. Η Επιτροπή αποδέχεται τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος για τα προσωπικά του στοιχεία, ήτοι τον τόπο καταγωγής, τη γλώσσα, την κατοικία, το μορφωτικό επίπεδο, την οικογενειακή κατάσταση, το εργασιακό υπόβαθρο, και τη ζωή του στο Ιράν και στην Ελλάδα, δοθέντος ότι με βάση τα στοιχεία και τις πληροφορίες που έχει στη διάθεσή της,

δεν προκύπτουν από κανένα στοιχείο της συνέντευξης ή του διοικητικού φακέλου, αλλά ούτε και από το προφίλ του προσφεύγοντος λόγοι αμφισβήτησης.

2. Αναφορικά με το λόγο που θεμελιώνεται το ένδικο αίτημα διεθνούς προστασίας και για τον οποίο ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι έφυγε από το Ιράν, ήτοι ότι σε περίπτωση επιστροφής στη χώρα του κινδυνεύει η ζωή του από το κράτος του Ιράν, λόγω του σεξουαλικού του προσανατολισμού.

2.1. Ως προς την εξωτερική αξιοπιστία του εν λόγω ισχυρισμού, η Επιτροπή, κατόπιν έρευνας στις σχετικές πηγές, ως προς τη μεταχείριση των ομοφυλόφιλων στο Ιράν από τις Αρχές αλλά και από την κοινωνία, λαμβάνει υπόψη τα εξής : Σχετικά με τον ποινικό κολασμό της ομοφυλοφιλίας στο Ιράν προκύπτει ότι στο Ιράν η ερωτική και σεξουαλική επαφή ανάμεσα σε άτομα του ίδιου φύλου είναι παράνομη. Στην από 25/11/2009 έκθεση της οργάνωσης International Gay and Lesbian Human Rights Commission (IGLHRC) αναφέρεται: «Ο ιρανικός νόμος ορίζει ότι στο έγκλημα της σοδομίας περιλαμβάνεται η σεξουαλική επαφή μεταξύ ατόμων του ίδιου φύλου, η οποία απαγορεύεται. Η ποινή για τη σεξουαλική επαφή μεταξύ δύο ανδρών, η οποία ονομάζεται λαβάτ (lavat), είναι ο θάνατος, ενώ για την επαφή μεταξύ δύο γυναικών, η οποία ονομάζεται μοσαεγκέ (mosaheghe), η ποινή είναι 100 ραπίσματα για τις τρεις πρώτες φορές και θανατική ποινή για την τέταρτη φορά». Σύμφωνα με την έκθεση του Human Rights Watch «We are a buried generation» (σελ. 19 - 20), η οποία δημοσιεύτηκε το Δεκέμβριο του 2010, τα σχετικά με την ομοφυλοφιλία εγκλήματα υπάγονται στην κατηγορία hudud, που σημαίνει ότι η ποινή επιβάλλεται από το νόμο Σαρία (Shari'a) ή αλλιώς νόμο του Ισλάμ, καθώς θεωρείται ότι στις περιπτώσεις τέτοιων εγκλημάτων προσβάλλεται ο Θεός. Οι εμπλεκόμενοι σε τέτοια εγκλήματα τιμωρούνται αυστηρά, ακόμη και με την επιβολή της θανατικής ποινής. Ο ισλαμικός ποινικός νόμος του Ιράν ορίζει ως σοδομία, lavat, την τέλεση ερωτικής πράξης ανάμεσα σε άτομα αρσενικού φύλου, ανεξάρτητα από το αν η πράξη περιλαμβάνει διείσδυση ή όχι. Η επιβολή ποινής στον κατηγορούμενο εξαρτάται από την αξιολόγηση της ωριμότητάς του, της πνευματικής του υγείας και της συναίνεσης στην πράξη. Αν όλα τα κριτήρια πληρούνται, τότε οι δύο άντρες τιμωρούνται με θανατική ποινή. Η απόφαση για τον τρόπο της εκτέλεσης ανήκει στη διακριτική ευχέρεια του δικαστή. Οι σχετικές διατάξεις περιλαμβάνονται στο Βιβλίο Δύο του ποινικού κώδικα (Haads - ποινές οριζόμενες από το

νόμο Shari'a), ο οποίος κυρώθηκε το 1991. Άλλα άρθρα του ποινικού κώδικα αναφέρονται επίσης σε ποινές που προβλέπονται για ασελγείς πράξεις συνδεδεμένες με την ομοφυλοφιλία, ενώ στο Βιβλίο Πέντε του ΠΚ προβλέπονται αδικήματα τελούμενα κατά των δημοσίων ηθών. Όλο το κείμενο του ιρανικού ποινικού κώδικα είναι διαθέσιμο στην παρακάτω ιστοσελίδα: <http://www.unhor.org/refworld/pdfid/4d384ae32.pdf>. Σχετικά με την εκτέλεση της θανατικής ποινής σε περιπτώσεις ομοφυλοφιλίας, τα στοιχεία δεν είναι σαφή. Υπάρχουν αναφορές που επιβεβαιώνουν την εφαρμογή της ποινής, όμως λόγω της μυστικότητας που καλύπτει την αντιμετώπιση αυτού του θέματος από το καθεστώς του Ιράν, δεν υπάρχουν σαφείς πληροφορίες για τον αριθμό εκτελέσεων ομοφυλόφιλων καθώς και τη συχνότητα εκτέλεσης της θανατικής ποινής (βλ. σχετικά United Kingdom: Home Office, Country of Origin Information Report - Iran, 28 June 2011, σελ. 167 - 168: <http://www.unhor.org/refworld/docid/4e26ead814.html>). Όπως όμως αναφέρεται στην ανωτέρω έκθεση, το Human Rights Watch στην αναφορά του Δεκεμβρίου 2010 (σελ. 27), επεσήμανε τα ότι τα τελευταία χρόνια έχει υπάρξει έντονη αντιπαράθεση σχετικά με τον αριθμό ατόμων που εκτελέστηκαν από το καθεστώς του Ιράν λόγω ομοφυλοφιλίας, όπως επίσης για το αν αυτοί που εκτελέστηκαν είχαν πράγματι εμπλακεί σε σεξουαλικές πράξεις, αν το είχαν πράξει με τη συγκατάθεσή τους και αν το ιρανικό κράτος στοχοποιεί ειδικά τους ομοφυλόφιλους για την εκτέλεση της θανατικής ποινής. Ανεξάρτητα όμως από αυτές τις συζητήσεις, γεγονός παραμένει ότι ο ιρανικός νόμος προβλέπει τη θανατική ποινή σε περιπτώσεις συναινετικής σεξουαλικής επαφής μεταξύ ατόμων του ίδιου φύλου, και αυτή η απειλή της εκτέλεσης επικρεμάται πάνω από όλους τους Ιρανούς ομοφυλόφιλους και είναι γεγονός ότι η ύπαρξη νομοθεσίας διακρίσεων εις βάρος των ομοφυλόφιλων επιδρά δυσανάλογα επί των σεξουαλικών μειονοτήτων του Ιράν. Η πρόσφατη Έκθεση του Ειδικού Εμπειρογνώμονα των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο Ιράν επιβεβαιώνει τη δυσχερή θέση και μεταχείριση των ομοφυλόφιλων στο Ιράν κι εκφράζει σχετική ανησυχία, αναφέροντας τα εξής: «τα μέλη της ομοφυλοφιλικής κοινότητας αντιμετωπίζουν κακομεταχείριση, δίωξη και σκληρή τιμωρία καθώς και την παραβίαση βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως το δικαίωμα στη ζωή. Ο ισχύων Ποινικός Κώδικας τυποποιεί ποινικά και αναγνωρίζει ως αξιόποινη τη σύναψη σχέσεων μεταξύ ατόμων του ίδιου φύλου, ακόμα και μεταξύ

συναινούντων ενηλίκων, ενώ το άρθρο 109 αναφέρει ότι όλοι οι εμπλεκόμενοι σε ομοφυλοφιλικές σεξουαλικές πράξεις είναι ποινικά υπεύθυνοι και κινδυνεύουν με αυστηρή τιμωρία, συμπεριλαμβανομένης τη θανατικής ποινής [...]]».

2.2. Ως προς την εσωτερική αξιοπιστία, η Επιτροπή επισημαίνει ότι ο προσφεύγων απάντησε πρόθυμα στις επανειλημμένες και διεξοδικές ερωτήσεις που του ετέθησαν, οι ισχυρισμοί του ήταν σαφείς, συνεκτικοί, χωρίς αντιφάσεις και λογικά κενά, οι περιγραφές του ήταν αληθοφανείς, αναλυτικές και έδιναν την εντύπωση προσωπικών βιωμάτων. Περαιτέρω, λαμβάνοντας υπόψη τη συνοχή των ισχυρισμών του προσφεύγοντος, σε συνδυασμό με τις ανωτέρω πληροφορίες καθώς και το προαναφερόμενο ένταλμα στο ονοματεπώνυμό του, έκδοσης 15.07.2018, για την εκτέλεση ποινής του ποινικού δικαστηρίου του δικαστικού συγκροτήματος του Ισφαχάν, που προσκόμισε ο προσφεύγων, όπως μεταφράστηκε αρμοδίως από όργανα των Αρχών Απόφασης, η Επιτροπή πιθανολογεί ως αληθή τον ισχυρισμό του προσφεύγοντος ότι είναι ομοφυλόφιλος και ότι λόγω του χαρακτηριστικού του αυτού κινδυνεύει να υποστεί διακριτική μεταχείριση, διώξεις, να συλληφθεί σε εκτέλεση του εντάλματος και να κινδυνεύσει η ζωή του από το κράτος του Ιράν σε περίπτωση επιστροφής στη χώρα καταγωγής του.

V. Ως προς την υπαγωγή σε καθεστώς διεθνούς προστασίας, σύμφωνα με το άρθρο 1 Α (2) της Συμβάσεως της Γενεύης του 1951

1. Στο άρθρο 1Α παρ.2 της από 28.7.1951 Διεθνούς Σύμβασης της Γενεύης «Περί της Νομικής Καταστάσεως των Προσφύγων» κυρωθείσας με το ν.δ.3989/1959 (Α΄209)], όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παρ.2 του από 31.1.1967 Πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης κυρωθέν με τον α.ν.389/1968 (Α΄ 125)], ορίζεται ότι ως πρόσφυγας νοείται κάθε πρόσωπο το οποίο «συνεπεία δικαιολογημένου φόβου διώξεως λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων ευρίσκεται εκτός της χώρας της οποίας έχει την υπηκοότητα και δεν δύναται ή, λόγω του φόβου τούτου, δεν επιθυμεί να απολαύει της προστασίας της χώρας ταύτης». Περαιτέρω, η Συνθήκη του Άμστερνταμ

της 2ας Οκτωβρίου 1997, η οποία κυρώθηκε με τον ν.2691/1999 (Α' 47), εισήγαγε στη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας το άρθρο 63, δυνάμει του οποίου θεσπίσθηκε αρμοδιότητα για τη θεσμοθέτηση μέτρων εναρμόνισης των εθνικών πολιτικών περί ασύλου προς τον σκοπό εγκαθίδρυσης ενός ευρωπαϊκού συστήματος χορήγησης ασύλου, ώστε να παρέχεται το κατάλληλο καθεστώς σε οποιονδήποτε υπήκοο τρίτης χώρας χρήζει διεθνούς προστασίας και να εξασφαλίζεται η τήρηση της αρχής της μη επαναπροώθησης, σε συμφωνία με τη Σύμβαση της Γενεύης της 28ης Ιουλίου 1951 και το Πρωτόκολλο της 31ης Ιανουαρίου 1967 περί του καθεστώτος των προσφύγων, καθώς και με άλλες συναφείς συμβάσεις (βλ. ήδη άρθρο 78 της Συνθήκης Λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης). Επί της νομικής αυτής βάσης εκδόθηκαν διάφορες οδηγίες, μεταξύ των οποίων, οι ήδη ισχύουσες 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, «σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας» (ΕΕ L 337) και 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, «σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας» (ΕΕ L 180). Με την πρώτη οδηγία θεσπίζονται κοινά κριτήρια για τον προσδιορισμό των προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας και καθορίζεται το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας. Σύμφωνα με τους περιεχόμενους στο άρθρο 2 ορισμούς, «Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοούνται ως: α) «διεθνής προστασία», το καθεστώς πρόσφυγα και το καθεστώς επικουρικής προστασίας, όπως ορίζονται στα στοιχεία ε) και ζ). β)... δ) «πρόσφυγας», ο υπήκοος τρίτης χώρας ο οποίος, συνεπεία βάσιμου φόβου δίωξης λόγω φυλής, θρησκείας, ιθαγένειας, πολιτικών πεποιθήσεων ή ιδιότητας μέλους ιδιαίτερης κοινωνικής ομάδας, ευρίσκεται εκτός της χώρας της ιθαγένειάς του και δεν είναι σε θέση ή, λόγω του φόβου αυτού, δεν επιθυμεί να θέσει εαυτόν υπό την προστασία της εν λόγω χώρας...» Περαιτέρω, με τη δεύτερη οδηγία θεσπίζεται ενιαία διαδικασία ασύλου με κοινές εγγυήσεις που εξασφαλίζουν υψηλές προδιαγραφές ασφαλείας και δίκαιες και αποτελεσματικές διαδικασίες κατά τη χορήγηση καθεστώτος διεθνούς προστασίας (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 7, 8 και 12). Στους ορισμούς

του άρθρου 2 της ως άνω οδηγίας ορίζεται ότι «Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοούνται ως: α)... β) «αίτηση διεθνούς προστασίας» ή «αίτηση» η αίτηση παροχής προστασίας από κράτος μέλος που υποβάλλει υπήκοος τρίτης χώρας ή ανιθαγενής, ο οποίος μπορεί να θεωρηθεί ότι αιτείται καθεστώ πρόσφυγα ή καθεστώ επικουρικής προστασίας... ζ) «πρόσφυγας»: ο υπήκοος τρίτης χώρας ή ο ανιθαγενής που πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 2 στοιχείο δ) της οδηγίας 2011/95/ΕΕ [...].

2. Οι ως άνω οδηγίες μεταφέρθηκαν στην εσωτερική έννομη τάξη με διάφορα νομοθετήματα και ήδη με τον ν.4939/2022 (Φ.Ε.Κ. Α' 111), με το άρθρο πρώτο του οποίου κυρώθηκε «ο Κώδικας Νομοθεσίας για την υποδοχή, τη διεθνή προστασία πολιτών τρίτων χωρών και ανιθαγενών και την προσωρινή προστασία σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων αλλοδαπών». Η έναρξη ισχύος του ορίστηκε, με το άρθρο δεύτερο, για τη 10η-6-2022. Ειδικότερα, στο άρθρο 1 περ. κστ' του νόμου αυτού ορίζεται ότι ««πρόσφυγας» είναι ο πολίτης τρίτης χώρας ο οποίος, συνεπεία βάσιμου φόβου δίωξης λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, πολιτικών πεποιθήσεων ή συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα, βρίσκεται εκτός της χώρας της ιθαγένειάς του και δεν μπορεί ή, λόγω του φόβου αυτού, δεν επιθυμεί να θέσει εαυτόν υπό την προστασία της εν λόγω χώρας ή ο ανιθαγενής ο οποίος, βρισκόμενος εκτός της χώρας της προηγούμενης συνήθους διαμονής του για τους ίδιους προαναφερθέντες λόγους, δεν μπορεί ή, λόγω του φόβου αυτού, δεν επιθυμεί να επιστρέψει σε αυτήν και στον οποίο δεν έχει εφαρμογή το άρθρο 11». Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 8 του ίδιου νόμου (που αποτελεί μεταφορά του άρθρου 9 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ) «1. Μία πράξη για να θεωρηθεί ως πράξη δίωξης κατά την έννοια του άρθρου 1Α της Σύμβασης της Γενεύης πρέπει: α) να είναι αρκούντως σοβαρή λόγω της φύσης ή της επανάληψής της, ώστε να συνιστά σοβαρή παραβίαση βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ειδικά των δικαιωμάτων από τα οποία δεν χωρεί παρέκκλιση σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών (ν.δ.53/1974, Α' 256), ή β) να αποτελεί σώρευση διαφόρων μέτρων, συμπεριλαμβανομένων παραβιάσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η οποία να είναι αρκούντως σοβαρή, ούτως ώστε να θίγεται το άτομο κατά τρόπο αντίστοιχο με τον αναφερόμενο στην περ. α'. 2. Οι πράξεις που μπορούν να χαρακτηρισθούν ως πράξεις δίωξης σύμφωνα με την παρ.1 μπορούν μεταξύ

άλλων να έχουν τη μορφή: α) πράξεων σωματικής ή ψυχολογικής βίας, συμπεριλαμβανομένων πράξεων σεξουαλικής βίας, β) νομοθετικών, διοικητικών, αστυνομικών, δικαστικών μέτρων, τα οποία ενέχουν διακρίσεις αφ' εαυτά ή εφαρμόζονται κατά τρόπο που ενέχει διακρίσεις, γ) ποινικής δίωξης ή επιβολής ποινής, η οποία είναι δυσανάλογη ή ενέχει διακρίσεις, δ) άρνησης ενδίκων μέσων με αποτέλεσμα την επιβολή ποινής δυσανάλογης ή μεροληπτικής, ε) ποινικής δίωξης ή επιβολής ποινής για την άρνηση εκπλήρωσης στρατιωτικής θητείας σε σύρραξη, εάν η εκπλήρωση της στρατιωτικής θητείας θα συμπεριλάμβανε εγκλήματα ή πράξεις που εμπίπτουν στις ρήτρες αποκλεισμού που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 11 του παρόντος Κώδικα, στ) πράξεων που στρέφονται κατά προσώπου λόγω φύλου ή παιδικής ηλικίας. 3. Σύμφωνα με την περ. κστ του άρθρου 1, πρέπει να υπάρχει συσχετισμός μεταξύ των λόγων που αναφέρονται στο άρθρο 9 και των ως άνω πράξεων δίωξης ή της έλλειψης προστασίας κατά των πράξεων αυτών». Περαιτέρω, στο άρθρο 9 ορίζεται ότι : 1. Κατά την αξιολόγηση των λόγων της δίωξης, οι αρμόδιες αρχές εξέτασης και απόφασης λαμβάνουν υπόψη ότι: δ) η ομάδα θεωρείται ως ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα όταν μεταξύ άλλων: αα) τα μέλη της ομάδας έχουν κοινό εγγενές χαρακτηριστικό ή κοινό ιστορικό παρελθόν, το οποίο δεν μπορεί να μεταβληθεί, ή έχουν κοινά χαρακτηριστικά ή πεποιθήσεις τόσο θεμελιώδους σημασίας για την ταυτότητα ή τη συνείδηση, ώστε ένα πρόσωπο να μην πρέπει να αναγκαστεί να τις αποκηρύξει και ββ) η ομάδα έχει ιδιαίτερη ταυτότητα στην οικεία χώρα, διότι γίνεται αντιληπτή ως διαφορετική ομάδα από τον περιβάλλοντα κοινωνικό χώρο. Ανάλογα με τις συνθήκες που επικρατούν στη χώρα καταγωγής, μία ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα μπορεί να περιλαμβάνει ομάδα που βασίζεται στο κοινό χαρακτηριστικό του φύλου, της ηλικίας, της αναπηρίας ή της κατάστασης υγείας ή του σεξουαλικού προσανατολισμού. Ο σεξουαλικός προσανατολισμός δεν μπορεί να νοηθεί ότι περιλαμβάνει πράξεις θεωρούμενες αξιόποινες κατά τις ισχύουσες διατάξεις. Κατά τον καθορισμό της συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα ή τον προσδιορισμό χαρακτηριστικού της ομάδας λαμβάνονται ιδιαιτέρως υπόψη πτυχές συνδεδεμένες με το φύλο, συμπεριλαμβανομένης της ταυτότητας φύλου,... 2. Κατά την αξιολόγηση για το βάσιμο του φόβου του αιτούντος ότι θα υποστεί δίωξη, δεν ασκείται επιρροή εάν ο αιτών χαρακτηρίζεται πράγματι από το φυλετικό, θρησκευτικό, εθνικό, κοινωνικό ή πολιτικό στοιχείο, το οποίο προκαλεί τη δίωξη, υπό την προϋπόθεση ότι το χαρακτηριστικό αυτό του αποδίδεται από τον φορέα της δίωξης. Τέλος, στους φορείς της δίωξης

συμπεριλαμβάνονται, κατ' άρθρο 5 του αυτού νόμου (που αποτελεί μεταφορά του άρθρου 6 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ), «α) το κράτος, β) ομάδες ή οργανώσεις που ελέγχουν το κράτος ή σημαντικό μέρος του εδάφους του, γ) μη κρατικοί φορείς, αν μπορεί να καταδειχθεί ότι οι φορείς υπό α και β, συμπεριλαμβανομένων των διεθνών οργανισμών, δεν είναι σε θέση ή δεν επιθυμούν να παράσχουν προστασία κατά της δίωξης ή της σοβαρής βλάβης, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 6», δηλαδή προστασία αποτελεσματική και μη προσωρινή.

3. Από τις ως άνω διατάξεις συνάγεται ότι ο αλλοδαπός, ο οποίος επιθυμεί την υπαγωγή του στο ειδικό προστατευτικό καθεστώς της Οδηγίας για την αναγνώριση και της Σύμβασης, οφείλει να εκθέσει στη Διοίκηση με στοιχειώδη σαφήνεια τα συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά που του προκαλούν, κατά τρόπο αντικειμενικώς δικαιολογημένο, φόβο διώξεως λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα ή πολιτικών πεποιθήσεων. Και ναι μεν ο αλλοδαπός δεν είναι υποχρεωμένος να προσκομίσει τυπικά αποδεικτικά στοιχεία για την απόδειξη των ισχυρισμών του, έχει την υποχρέωση όμως να επικαλεστεί, έστω και χωρίς να προσκομίζει τυπικά αποδεικτικά στοιχεία, συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά, ικανά να στοιχειοθετήσουν τη συνδρομή των προϋποθέσεων υπαγωγής του στο ανωτέρω προστατευτικό καθεστώς (βλ. ΣτΕ 1556/2011, 2401/2010, 1464/2010, 158/2010, 4209/2009, 1628/2007, 1814/2006 κ.ά.). Σε περίπτωση δε, που δεν έχουν προβληθεί από τον ενδιαφερόμενο, κατά τη διαδικασία ενώπιον της Διοίκησης, ουσιώδεις, με την πιο πάνω έννοια, ισχυρισμοί αλλά γενικοί, αόριστοι ή προδήλως αβάσιμοι ισχυρισμοί, ή έχει γίνει μεν επίκληση συγκεκριμένων πραγματικών περιστατικών τα οποία, όμως, δεν στοιχειοθετούν λόγους υπαγωγής στο ως άνω προστατευτικό καθεστώς, δεν απαιτείται ειδικότερη αιτιολογία για την απόρριψη του αιτήματος παροχής διεθνούς προστασίας (βλ. ΣτΕ 1169/2010, 4209, 1459/2009, 1627/2007 κ.ά.).

[...]

Β. ΔΙΩΞΗ

1. Σχετικά με την ερμηνεία του όρου «δίωξη», από το άρθρο 1Α της Σύμβασης του 1951 μπορεί να συναχθεί ότι η απειλή κατά της ζωής ή της ελευθερίας για λόγους φυλής, θρησκείας,

εθνικότητας, πολιτικών πεποιθήσεων ή συμμετοχής σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα θεωρείται πάντοτε δίωξη, ενώ άλλες σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μπορεί για τους ίδιους λόγους να συνιστούν δίωξη. Περαιτέρω, τα άτομα που, λόγω του σεξουαλικού τους προσανατολισμού κινδυνεύουν να υποβληθούν σε πράξεις βίας, διώξεις, διακριτική μεταχείριση από κρατικούς ή μη κρατικούς φορείς σε περίπτωση επιστροφής τους στην πατρίδα τους, υπάγονται στο προστατευτικό καθεστώς του πρόσφυγα εφόσον, μεταξύ άλλων, διαπιστωθεί ότι αποτελούν «ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα» κατά τα προεκτεθέντα, έχουν φόβο δίωξης λόγω της συμμετοχής τους στην ομάδα αυτή (ή για άλλον από τους λόγους που προβλέπει η Σύμβαση της Γενεύης) και οι αρχές του κράτους καταγωγής τους δεν είναι σε θέση ή δεν επιθυμούν να παράσχουν προστασία (βλ. ΕΑ ΣτΕ 119/2010, ΔΕφΑ 2318/2018).

2. Εξάλλου, όπως γίνεται δεκτό, προς υπαγωγή αλλοδαπού στο ειδικό προστατευτικό καθεστώς της Συμβάσεως της Γενεύης δεν απαιτείται καν να έχει εκδοθεί εις βάρος του, καταδικαστική απόφαση ποινικού δικαστηρίου της χώρας από την οποία προέρχεται (ΣτΕ 2172/2009, 1904/2003 κ.ά.). Ωσαύτως, η ανυπαρξία ατομικής δίωξης του αιτούντος δεν αποκλείει την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα εφόσον διαπιστώνεται αντικειμενικά δικαιολογημένος φόβος ατομικής δίωξης λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων στη χώρα του (ΣτΕ 2172/2009, 822-6/2006, κ.ά.).

3. Η Επιτροπή, εξετάζοντας τον επαπειλούμενο για τον προσφεύγοντα κίνδυνο και λαμβάνοντας υπόψη αφενός ότι ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος σχετικά με τον σεξουαλικό του προσανατολισμό έγινε δεκτός και αφετέρου τις προαναφερόμενες πληροφορίες σχετικά με τις κοινωνικές διακρίσεις σε βάρος των ομοφυλόφιλων από μη κρατικούς παράγοντες και την κοινωνία καθώς και την ποινική αντιμετώπισή τους από το Κράτος του Ιράν, κρίνει ότι ο προσφεύγων υπόκειται σε κίνδυνο δίωξης λόγω του ότι ανήκει σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα, η οποία ορίζεται με βάση τόσο το κοινό χαρακτηριστικό του σεξουαλικού τους προσανατολισμού, όσο και από τη δίωξη που υφίστανται οι άνθρωποι αυτοί, συνιστάμενη στην απειλή κατά της ιδιωτικής τους ζωής, της ελευθερίας τους αλλά ακόμη και της ίδιας της ζωής τους και τον καθιστά ευάλωτο σε πράξεις και επιθέσεις βίας, και συνίσταται σε έκθεση σε κίνδυνο ζωής και βλάβη της σωματικής του ακεραιότητας. Συγκεκριμένα, η μορφή βλάβης, που αναφέρει ο προσφεύγων, ήτοι η σύλληψη, η στέρηση της ελευθερίας του και η επιβολή θανατικής ποινής λόγω παραβίασης από

μέρους του διατάξεων της Ιρανικής νομοθεσίας, η οποία συνδέεται με την ένταξή του σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα, λόγω του σεξουαλικού του προσανατολισμού, εμπίπτει στην έννοια της δίωξης κατά τη Σύμβαση της Γενεύης ενώ η ήδη υπάρχουσα δίωξη και καταδίκη, που έχει ήδη υποστεί ο προσφεύγων, σύμφωνα με το προαναφερόμενο ένταλμα του ποινικού δικαστηρίου του Ισφαχάν σε εκτέλεση καταδικαστικής απόφασης βαρύνει και αυτή υπέρ της θετικής αξιολόγησης του κινδύνου μελλοντικής δίωξης αυτού και κινδύνου της ζωής του και βλάβης της σωματικής του ακεραιότητας. Συνεπώς, η Επιτροπή, στην εν λόγω περίπτωση, κρίνει ότι οι απειλές κατά της ελευθερίας, της ζωής ή/και της σωματικής του ακεραιότητας από κρατικά όργανα, αναμφίβολα συνιστούν δίωξη, κατά την έννοια της Σύμβασης της Γενεύης και του άρθρου 8 παρ. 2 περ. στ' και 9 παρ.1 περ.δ του ν. 4939/2022.

4. Σχετικά με το φορέα της δίωξης, η Επιτροπή επισημαίνει ότι αυτός μπορεί να είναι είτε κρατικός είτε μη κρατικός. Ειδικότερα, όταν γίνονται σοβαρές πράξεις δυσμενούς μεταχείρισης ή άλλου επιθετικού χαρακτήρα από μη κρατικούς φορείς, είναι δυνατόν να χαρακτηριστούν ως δίωξη, εάν οι αρχές αρνούνται ή αποδεικνύονται ανίκανες να προσφέρουν αποτελεσματική προστασία (άρθρο 6 του ν.4939/2022). Στην περίπτωση του προσφεύγοντος, η Επιτροπή επισημαίνει ότι η δίωξη προέρχεται και ήδη έχει λάβει χώρα από κρατικούς φορείς που δρουν στη χώρα καταγωγής του και, συνεπώς, ο προσφεύγων δεν μπορεί να προσφύγει στην κρατική προστασία για την ως άνω πιθανολογούμενη δίωξή του.

5. Κατόπιν τούτων, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη ότι η κατά τα ανωτέρω δίωξη συνδέεται αιτιωδώς με έναν από τους λόγους που απαριθμούνται στο άρθρο 1Α (2) της Σύμβασης της Γενεύης για το καθεστώς των προσφύγων και συγκεκριμένα, η δίωξη του προσφεύγοντος συνδέεται με το γεγονός ότι λόγω του σεξουαλικού του προσανατολισμού ανήκει σε ιδιαίτερη κοινωνική ομάδα. Κατόπιν τούτων, η Επιτροπή κρίνει ότι ο προσφεύγων συγκεντρώνει τα χαρακτηριστικά του πρόσφυγα κατά την έννοια της Σύμβασης της Γενεύης και του άρθρου 8 παρ. 2 περ. στ' και 9 παρ.1 περ.δ του ν. 4939/2022.

VII. Έρευνα υπαγωγής σε λόγους Αποκλεισμού από Καθεστώς Πρόσφυγα

Από τα στοιχεία του φακέλου του προσφεύγοντος και από όσα είναι διαθέσιμα στην Επιτροπή, δεν προκύπτει ενδεχόμενο αποκλεισμού του από το καθεστώς του πρόσφυγα, σύμφωνα με τις ρήτρες των άρθρων 12 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ (και του άρθρου 11 του ν.4939/2022) και 1 παρ. Δ, Ε, ΣΤ της Σύμβασης της Γενεύης.

Κατόπιν των ανωτέρω, ο προσφεύγων θα πρέπει να αναγνωριστεί ως πρόσφυγας, κατ' αποδοχή του σχετικού λόγου της προσφυγής

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Δέχεται την με αρ. πράξης κατάθεσης 488662/30.12.2021 προσφυγή.

Ακυρώνει την 20412/07.05.2021 απόφαση του Περιφερειακού Γραφείου Ασύλου Αττικής.

Αναγνωρίζει τον προσφεύγοντα, ως πρόσφυγα.

Η διάσκεψη έγινε στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη Νίκαιας, στις 30.11.2022.

Η απόφαση εκδόθηκε στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη Νίκαιας, στις 16.12.2022.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

4. ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

RÉPUBLIQUE HELLÉNIQUE

MINISTÈRE DE L'IMMIGRATION ET DE L'ASILE

**SECRÉTARIAT GÉNÉRAL DE LA POLITIQUE D'IMMIGRATION, D'ACCUEIL ET
D'ASILE AUTORITÉ DES RECOURS**

Adresse : 196-198, Avenue Thivon, Agios Ioannis Rentis – NIKAIA

Code postal : 182 33

Tél. +30 21216297-21/22/23

Email : appealsauthority@migration.gov.gr

Agios Ioannis Rentis – Nikaia,

le 16 DÉCEMBRE 2022

N° 758873

Décision en deuxième instance

N° de l'affaire 150626 / N° de dossier individuel : 05/000365298

Decision on appeal

À Athènes, au siège de l'autorité de recours (Grèce) (196 – 198, Avenue Thivon, Agios Ioannis Rentis - Nikaia), le 30 août 2022, mardi, sur convocation de la présidente (notification de la pièce depuis le 25 août 2022), la 1ère commission de recours (Grèce) a tenu une séance publique composée de :

- 1) [M] [V], juge de la cour administrative d'appel (Grèce), président titulaire ;
- 2) [E] [K], juge de la cour administrative d'appel (Grèce) membre titulaire – rapporteur ;
- 3) [H] [P], juge du tribunal administratif (Grèce), membre titulaire

et [Th] [P], fonctionnaire de l'autorité de recours, comme secrétaire ;

en vue de statuer sur le recours 388662/30.12.2021 de [B] [M] de [M] (père) et [S] (mère), né le 19 Septembre 1983. Se déclarant de nationalité iranienne, assisté de [P] [M], son avocat ;

en application de la résolution 20412/07.05.2021 du bureau régional d'asile de l'Attique.

Par la suite, la Commission

APRÈS AVOIR PRIS EN CONSIDÉRATION

(1) Les dispositions du décret-loi 3989/1959 (Grèce) « Sur la ratification de la Convention Multilatérale sur le Statut Juridique des Réfugiés » (Journal officiel de la République Hellénique 201/A), complété par le décret législatif 389/1968 « Sur la ratification du Protocole de

New York du 31 janvier 1967 sur le statut juridique des réfugiés » (Journal officiel de la République Hellénique A 125);

(2) Les dispositions de la loi 4636/2019 « Sur la protection internationale et autres dispositions » (Journal officiel de la République Hellénique A 169), tel que modifiée et en vigueur;

(3) les dispositions de la loi 4939/2022 (Journal officiel de la République Hellénique A 111/10.06.2022) « Ratification du Code de législation sur l'accueil, la protection internationale des ressortissants des pays tiers et des apatrides et la protection temporaire en cas d'afflux massif des personnes déplacées »;

(4) les dispositions de la loi 2690/1999 « Ratification du Code de la procédure administrative et autres dispositions » (Journal officiel de la République Hellénique A 45) ;

(5) la décision 26750 du 22 octobre 2022 du ministre de l'Immigration et de l'Asile « Amendement du règlement intérieur de l'Autorité des recours » (Journal officiel de la République Hellénique B 4852) ;

(6) l'arrêté interministériel 36155 du 20 janvier 2022 des ministres des Finances, de Justice et l'Immigration et de l'Asile « Formation et composition des chambres des recours indépendantes de l'article 4 de la loi 4375/2016 (Journal officiel de la République Hellénique A 51) », (Journal officiel de la République Hellénique A 51),(Journal officiel de la République Hellénique, Série relatif à des fonctionnaires affectés à des spéciaux et à des organismes de gestion des agences publiques et des administrations publiques 32/21.02.2022).

AINSI QUE

- 1) la demande du demandeur du 12 avril 2019 ;
- 2) le procès-verbal de l'entretien individuel du 21 avril 2021 et du 30 août 2022 ;
- 3) la décision du Bureau Régional d'asile de l'Attique, no 20412/07.05.2021 ;
- 4) l'appel de la décision susmentionnée par l'acte de dépôt 488662/30.12.2021 ;

5) sa demande (484015/28.12.2021) de séjour dans le pays, conformément à l'article 104, paragraphe 2, de la loi 4636/2019;

et les autres éléments du dossier administratif, même si aucune mention explicite n'y est faite ;

CONSIDÉRANT CE QUI SUIV

I. Sur la procédure

1. Le demandeur, selon sa déclaration, de nationalité iranienne, s'est présenté, le 12 avril 2019, au Bureau régional d'asile d'Attique et a déposé une demande de protection internationale. Lors de l'enregistrement de sa demande susmentionnée, le demandeur a déclaré qu'il ne souhaitait pas retourner dans son pays d'origine car, bien que musulman, il voulait changer de religion et devenir chrétien, ce qui mettrait sa vie en danger.
2. Par la suite, le demandeur s'est présenté en personne lors d'un entretien oral, qui s'est tenu le 12 avril 2019, en présence d'un interprète accrédité, de et vers le farsi (persan), conformément à l'article 77 de la loi 4636/2019.
3. Par la décision attaquée, la demande du demandeur à être considéré comme réfugié a été rejetée comme infondée au motif qu'il ne remplissait pas les conditions pour être considéré comme réfugié ou comme bénéficiaire de la protection subsidiaire.
4. La décision de rejet susmentionnée a été signifiée au demandeur, par courriel à l'adresse électronique indiquée par lui le 01 décembre 2021 avec le document d'accompagnement dans la langue qu'il avait déclaré à comprendre. En outre il a été informé de son droit d'introduire un recours devant l'autorité de recours dans un délai de trente (30) jours, ainsi avec des conséquences dues à l'expiration de ce délai et ses autres droits. Le demandeur a introduit le présent recours (acte de dépôt 488662/30.12.2021), dans lequel il a demandé le réexamen de sa demande d'octroi de statut de protection internationale, et a également

déposé la demande 484015/28.12.2021, conformément à l'article 104, paragraphe 2, de la loi 4636/2019, pour son séjour dans le pays.

5. Suite à cela, par la décision 350167/17.06.2022 de la commission, ayant constaté que le présent recours avait été introduit à terme et qu'il était recevable en la forme, conformément à l'article 92 de la loi 4636/2019, telle qu'elle est en vigueur, et ayant pris en considération que :

- a) conformément aux dispositions de l'article 69, paragraphe 3 de la loi 4636/2019, les autorités compétentes veillent à prendre connaissance du contenu des documents en langue étrangère qui peuvent leur être soumis, même s'ils ne sont pas produits dans une traduction officielle et que et
- b) en l'espèce, le demandeur a produit devant la commission de deuxième instance, le document en langue étrangère susmentionné émanant d'un centre de traduction privé, dès qu'il en aurait eu connaissance, qui constituerait un mandat d'arrêt de la chambre d'application des peines du tribunal d'Ispahan en vue d'une condamnation à son encontre, ordonnant son arrestation en vue de l'exécution d'une peine prononcée à son encontre sur la base d'une condamnation pour «collaboration avec des religions et des sectes anti-islamiques ainsi que pour propagation de la corruption et de sodomie;
- c) des doutes apparaissent concernant l'exhaustivité de l'entretien en ce qui concerne le niveau de participation du demandeur à d'autres religions et ses activités contre l'islam lorsqu'il se trouvait dans son pays, éléments particulièrement importants pour la détermination de la demande de protection internationale, compte tenu de sa condamnation présumée, et pour collaboration avec des religions et des sectes anti-islamiques, l'adoption d'une décision finale sur la demande en question a été ajournée, conformément à l'article 69, paragraphe 3, et à l'article 97, paragraphe 3, de la loi 4636/2019, par le document susmentionné, qu'il a présenté à la commission. En plus, d'une part, les autorités compétentes ont été tenues de traduire le document susmentionné, comme le prévoit la disposition susmentionnée, et, d'autre part, le demandeur a été invité à une audition orale. En outre, par la même

décision, la demande de résidence 484015/28.12.2021 présentée par le demandeur conformément à l'article 104, paragraphe 2, de la loi 4636/2019 a été acceptée, afin qu'il puisse rester dans le pays jusqu'à la décision finale sur le recours.

[...]

IV. Évaluation des allégations invoquées

1. La commission accepte les allégations du demandeur concernant ses données personnelles, à savoir son lieu de naissance, sa langue maternelle, sa résidence, son niveau d'éducation, sa situation familiale, ses antécédents professionnels et sa vie en Iran et en Grèce. Cette acceptation se fonde sur les éléments et informations dont elle dispose. En effet, aucun élément de l'entretien, du dossier administratif ou du profil du requérant ne permet de remettre en cause la véracité de ces déclarations.

2. Concernant le motif sur lequel se fonde la demande juridictionnelle de protection internationale et pour lequel le demandeur a allégué avoir fui l'Iran, à savoir que s'il retourne dans son pays, sa vie sera mise en danger par l'État iranien en raison de son orientation sexuelle.

2.1 Concernant la crédibilité externe de cette allégation, la Commission, après avoir examiné les sources pertinentes sur le traitement des personnes homosexuelles en Iran par les autorités et la société, prend en considération les points suivants : Concernant la criminalisation de l'homosexualité en Iran, il est clair que les rapports sexuels et les rapports sexuels entre personnes du même sexe sont illégaux dans ce pays. Le rapport du 25 septembre 2009 de l'International Gay and Lesbian Human Rights Commission (IGLHRC), organisation internationale, indique : « La loi iranienne stipule que le crime de sodomie comprend les relations sexuelles entre personnes de même sexe, qui sont interdites. La pénétration sexuelle entre hommes, appelée «lavat», sont condamnées à mort, tandis que les relations sexuelles entre deux femmes, appelées «mosaheghe», sont punies de 100 coups de fouet pour les trois premières fois et de la mort pour la quatrième fois ». Selon le rapport de Human Rights Watch « We are a buried generation » (p. 19-20), publié en décembre 2010, les crimes liés à l'homosexualité correspondent à la catégorie hudud.

Cela signifie que la peine est imposée par la loi de la «Charia» ou la loi de l'Islam, car il est considéré que dans le cas de tels crimes, Dieu est insulté. Les personnes impliquées dans ces crimes sont passibles de peines sévères, y compris la peine de mort. Le code pénal islamique iranien définit la sodomie (lavat) comme la réalisation d'un acte sexuel entre personnes de sexe masculin, avec ou sans pénétration. La condamnation de la personne poursuivie dépend de l'évaluation de sa maturité, de sa santé mentale et de son consentement à l'acte. Si tous les critères sont remplis, les deux hommes sont passibles de la peine de mort. La décision sur les modalités d'exécution est à mettre au pouvoir discrétionnaire du juge. Le Code Pénal (Haads - peines prévues par la Charia), ratifié en 1991, contient les dispositions pertinentes dans son Livre Deux. D'autres articles du Code Pénal font également référence à des peines pour des faits d'agression liées à l'homosexualité, tandis que le Livre Cinq du Code Pénal prévoit des infractions contre la moralité publique. Le texte complet du Code Pénal iranien est disponible sur le site web suivant : <http://www.unhor.org/refworld/pdfid/4d384ae32.pdf>. Concernant l'exécution de la peine de mort dans les cas d'homosexualité, les données ne sont pas claires. Il existe des rapports qui confirment l'application de la peine, mais en raison de la confidentialité qui caractérise le traitement de cette situation par le régime iranien, il n'y a pas des informations claires sur le nombre des exécutions des homosexuels et la fréquence des exécutions (voir à ce sujet United Kingdom : Home Office, Country of Origin Information Report - Iran, 28 June 2011, p. 167 - 168 : <http://www.unhor.org/refworld/docid/4e26ead814.html>). Cependant, comme mentionné dans le rapport susmentionné, Human Rights Watch, dans son rapport de décembre 2010 (p. 27), a souligné que ces dernières années, le nombre de personnes exécutées par le régime iranien pour homosexualité a été l'objet d'un conflit tendu, ainsi que la question de savoir si les personnes exécutées avaient réellement commis des actes sexuels, si les personnes exécutées avaient consenti à ces actes, et si l'État iranien cible spécifiquement les homosexuels pour les condamner à la peine de mort. Toutefois, indépendamment de ces débats, il reste que la loi iranienne prévoit la peine de mort en cas de relations sexuelles consenties entre personnes du même sexe. Cette menace d'exécution pèse sur tous les homosexuels iraniens et l'existence d'une législation discriminatoire contre les homosexuels affecte de manière disproportionnée les minorités sexuelles en Iran. Le

récent rapport de l'expert indépendant des Nations unies sur la situation des droits de l'homme en Iran confirme le mauvais état et le traitement des homosexuels en Iran et exprime son inquiétude à cet égard. l'expert a déclaré notamment : «Les membres de la communauté homosexuelle sont victimes de mauvais traitements, de persécutions et de sanctions sévères, ainsi que de violations des droits de l'homme fondamentaux, tels que le droit à la vie. Le Code Pénal actuel criminalise et réprime les relations entre personnes de même sexe, même entre adultes consentants, tandis que l'article 109 stipule que toutes les personnes impliquées dans des actes sexuels homosexuels sont pénalement responsables et risquent des sanctions sévères, y compris la peine de mort [...]».

2.2 Concernant la crédibilité interne, la Commission note que le demandeur a répondu volontairement aux questions répétées et approfondies qui lui ont été posées. Ses déclarations étaient claires, cohérentes, sans contradictions ni lacunes logiques, ses descriptions étaient plausibles, détaillées et donnaient l'impression d'expériences personnelles. En outre, en tenant compte de la cohérence des allégations du requérant, des informations susmentionnées et du mandat susmentionné délivré à son nom en date du 15.07. 2018, pour l'exécution d'une peine par le tribunal pénal du complexe judiciaire d'Ispahan, fourni par le demandeur et traduit par les autorités compétentes de la décision, la commission estime vraie la déclaration du demandeur selon laquelle il est homosexuel et en raison de cette particularité, il risque d'être discriminé, persécuté, arrêté en exécution du mandat et sa vie mise en danger par l'État Iranien dans le cas de son retour dans son pays d'origine.

V. Concernant la protection internationale en conformité avec l'article 1er, section A (2) de la convention de Genève de 1951

1. A l'article 1er, section A paragraphe 2 de la convention internationale de Genève du 28 juillet 1951 «relative au statut des réfugiés» ratifiée par la loi 3989/1959 (Journal officiel de la République Hellénique A 209), modifiée par l'article 1 paragraphe 2 du protocole de New York du 31 janvier 1967 ratifié par la loi 389/1968 (Journal officiel de la République Hellénique A 124), le réfugié est défini comme toute personne qui, «craignant avec raison d'être persécutée du fait de

sa race, de sa religion, de sa nationalité, de son appartenance à un certain groupe social ou de ses opinions politiques, se trouve hors du pays dont elle a la nationalité et qui ne peut ou, du fait de cette crainte, ne veut se réclamer de la protection de ce pays». En outre, le Traité d'Amsterdam du 2 octobre 1997, ratifié par la loi 2691/1999 (Journal officiel de la République Hellénique A 47), a introduit dans le traité instituant la Communauté européenne l'article 63, qui établit la compétence pour adopter des mesures d'harmonisation des politiques des États membres en matière d'asile en vue de l'établissement d'un régime d'asile européen, conformément à la convention de Genève du 28 juillet 1951 et au protocole du 31 janvier 1967 relatifs au statut des réfugiés et aux autres conventions pertinentes (voir à ce sujet, l'article 78 du traité sur le fonctionnement de l'Union européenne). Sur ce fondement juridique, plusieurs directives ont été adoptées, notamment la directive 2011/95/UE du Parlement européen et du Conseil du 13 décembre 2011 «concernant les normes relatives aux conditions que doivent remplir les ressortissants des pays tiers ou les apatrides pour pouvoir bénéficier d'une protection internationale, à un statut uniforme pour les réfugiés ou les personnes pouvant bénéficier de la protection subsidiaire, et au contenu de cette protection» (JO L 337) et la directive 2013/32/UE du Parlement européen et du Conseil du 26 juin 2013 «relative à des procédures communes pour l'octroi et le retrait de la protection internationale» (JO L 180). Selon les définitions de l'article 2, «Aux fins de la présente directive, on entend par :

a) «protection internationale», le statut de réfugié et le statut conféré par la protection subsidiaire définis aux points e) et g);

b) ... d) «réfugié», tout ressortissant d'un pays tiers qui, parce qu'il craint avec raison d'être persécuté du fait de sa race, de sa religion, de sa nationalité, de ses opinions politiques ou de son appartenance à un certain groupe social, se trouve hors du pays dont il a la nationalité et qui ne peut ou, du fait de cette crainte, ne veut se réclamer de la protection de ce pays [...].

En outre, la deuxième directive établit une procédure d'asile unique assortie de garanties communes assurant des normes de sécurité élevées et des procédures équitables et efficaces pour l'octroi du statut de protection internationale (voir à ce sujet, les considérants 7, 8 et 12). Les définitions figurant à l'article 2 de la directive susmentionnée indiquent que « Aux fins de la présente directive, on entend par :

a) ... b) «demande de protection internationale» ou «demande», la demande de protection présentée à un État membre par un ressortissant d'un pays tiers ou un apatride, qui peut être comprise comme visant à obtenir le statut de réfugié ou le statut conféré par la protection subsidiaire... g) «réfugié», tout ressortissant d'un pays tiers ou apatride remplissant les conditions visées à l'article 2, point d), de la directive 2011/95/UE.

2. Les directives susmentionnées ont été transposées dans la réglementation nationale par divers actes législatifs et déjà par la loi 4939/2022 (Journal officiel de la République Hellenique A111), dont l'article premier ratifie le «Code sur l'accueil, la protection internationale des ressortissants de pays tiers et des apatrides et la protection temporaire en cas d'afflux massif de personnes déplacées». Son entrée en vigueur a été fixée, dans son deuxième article, au 10 Juin 2022. Notamment, l'article 1, tiret 16 de cette loi stipule que «réfugié» est le citoyen d'un pays tiers qui, craignant avec raison d'être persécuté du fait de sa race, de sa religion, de sa nationalité, de ses opinions politiques ou de son appartenance à un certain groupe social, se trouve hors du pays dont il a la nationalité et qui ne peut ou, du fait de cette crainte, ne veut se réclamer de la protection de ce pays, ou un apatride qui, s'étant trouvé hors du pays dans lequel il avait sa résidence habituelle pour les mêmes raisons que celles susmentionnées, ne peut ou, en raison de cette crainte, ne veut y retourner, et auquel l'article 11 ne s'applique pas. De plus, selon l'article 8 de la même loi (qui constitue d'une transposition de l'article 9 de la directive 2011/95/UE):

« 1. Pour qu'un acte soit considéré comme un acte de persécution au sens de l'article 1er, section A de la convention de Genève il doit :

a) être suffisamment grave par sa nature ou sa répétition pour constituer une violation sérieuse des droits fondamentaux de l'homme, en particulier des droits auxquels aucune dérogation n'est possible en vertu de l'article 15, paragraphe 2, de la Convention européenne de l'homme (décret-loi n° 53 /1974, Journal Officiel 256/A); ou

b) constituer une accumulation de mesures variées, y compris des violations des droits de l'homme, suffisamment graves pour affecter l'individu d'une manière équivalente à celle indiquée au tiret (a).

2. Les actes qualifiés d'actes de persécution au sens du paragraphe 1 peuvent notamment prendre la forme :

a) des actes de violence physique ou psychologique, y compris des actes de violence sexuelle ;

b) des mesures législatives, administratives, de police ou judiciaires qui sont discriminatoires en elles-mêmes ou sont appliquées de manière discriminatoire ;

c) des actions publiques ou des condamnations disproportionnées ou discriminatoires;

d) le refus de voies de recours résultant en une condamnation disproportionnée ou discriminatoire ;

e) des actions publiques ou des condamnations en cas de refus d'accomplir le service militaire dans un conflit, si l'accomplissement du service militaire inclut des crimes ou des actes relevant des clauses d'exclusion prévues à l'article 11, paragraphe 2, du présent Code ;

f) des actes dirigés contre une personne en raison de son sexe ou de son enfance.

3. Selon tiret 16 de l'article 1, il doit exister un lien entre les motifs mentionnés à l'article 9 et les actes de persécution susmentionnés ou l'absence de protection contre lesdits actes. En outre, l'article 9 stipule que :

a) lors de l'évaluation des motifs de poursuite, les autorités compétentes pour l'examen et la décision tiennent compte que : [...] (d) le groupe est considéré comme un groupe social particulier lorsque :

i) les membres du groupe partagent une caractéristique innée ou une histoire commune qui ne peut être modifiée, ou encore une caractéristique ou une croyance à ce point essentielle pour l'identité ou la conscience qu'il ne devrait pas être exigé d'une personne qu'elle y renonce; et

ii) le groupe a son identité propre dans le pays en question parce qu'il est perçu comme étant différent par la société environnante. En fonction des conditions qui prévalent dans le pays d'origine, un groupe particulier peut comprendre un groupe fondé sur la

caractéristique commune du sexe, de l'âge, du handicap, de l'état de santé ou de l'orientation sexuelle. Selon les dispositions actuelles, l'orientation sexuelle ne peut pas être considérée comme incluant des infractions. Lors de la détermination de l'appartenance à un groupe social particulier ou de l'identification d'une caractéristique du groupe, les aspects liés au genre, y compris l'identité de genre, sont particulièrement pris en compte...

2. Lors de l'évaluation du bien-fondé de la crainte de persécution du demandeur, il importe peu que le demandeur soit en fait caractérisé par l'élément racial, religieux, ethnique, national, social ou politique justifiant la persécution, pour autant que cette caractéristique lui soit attribuée par l'acteur de la persécution. Enfin, les acteurs de la persécution comprennent, selon l'article 5 de la même loi (qui transpose l'article 6 de la directive 2011/95/UE),

«a) l'État;

b) les partis ou organisations qui contrôlent l'État ou une partie importante du territoire de celui-ci;

c) les acteurs non étatiques, s'il peut être démontré que les acteurs visés aux points a) et b), y compris les organisations internationales, ne peuvent pas ou ne veulent pas accorder une protection contre les persécutions ou les atteintes graves au sens de l'article 6 », c'est-à-dire une protection effective et non temporaire.

2. Il en découle que le ressortissant d'un pays tiers qui souhaite être soumis au régime de protection spéciale de la directive 2004/83/CE et de la convention doit présenter à l'administration, d'une manière objectivement justifiable, les faits spécifiques qui lui font craindre d'être persécuté en raison de sa race, de sa religion, de sa nationalité, de son appartenance à un certain groupe social ou de ses opinions politiques. Bien que le ressortissant d'un pays tiers ne soit pas obligé de fournir des éléments de preuve tangibles pour justifier ses allégations, il est néanmoins tenu d'invoquer, même sans fournir d'éléments de preuve tangibles, des faits précis capables d'établir l'existence des conditions de son inclusion dans le régime de protection susmentionné (voir à ce sujet, Symvoulion tis Epikrateias (Grèce) affaires 1556/2011, 2401/2010, 1464/2010, 158/2010, 4209/2009, 1628/2007, 1814/2006, etc.)

B. PERSÉCUTION

1. Concernant l'interprétation du terme «persécution», il découle de l'article 1er, section A de la convention de 1951 que la menace pour la vie ou la liberté en raison de la race, de la religion, de la nationalité, des opinions politiques ou de l'appartenance à un certain groupe social est toujours considérée comme une persécution, alors que d'autres violations graves des droits de l'homme peuvent constituer une persécution pour les mêmes raisons. En outre, les personnes qui, en raison de leur orientation sexuelle, risquent d'être victimes d'actes de violence, de persécution ou de discrimination de la part d'acteurs étatiques ou non étatiques en cas de retour dans leur pays d'origine, sont inclus au statut de réfugié lorsque, il est établi que ces personnes appartiennent à un «certain groupe social» selon les termes définis ci-dessus, que ces personnes craignent d'être persécutées en raison de leur appartenance à ce groupe (ou pour tout autre critère défini dans la convention de Genève) et que les autorités de leur pays d'origine ne sont pas en mesure ou n'ont pas la volonté de assurer leur protection [voir affaires Symvoulis tis Epikrateias (Epitropi Anastolon) 119/2010, Dioikitiko Efeteio Athinon - Grèce 2318/2018]

2. Par ailleurs, ainsi qu'il a été reconnu, pour l'inclusion d'un étranger au régime de protection spéciale de la convention de Genève, il n'est pas nécessaire qu'une condamnation pénale ait été prise contre lui par une juridiction pénale du pays dont il provient (Symvoulis tis Epikrateias 2172/2009, 1904/2003, etc.). De même, l'absence de persécution individuelle du demandeur n'empêche pas la reconnaissance de son statut de réfugié si une crainte justifiée de persécution en raison de la race, de la religion, de la nationalité, de la classe sociale ou des opinions politiques dans son pays est établie (Symvoulis tis Epikrateias 2172/2009, 822-6/2006, etc.).

3. La commission, ayant examiné le risque imminent pour le demandeur et tenant compte, d'une part, du fait que l'allégation du demandeur concernant son orientation sexuelle a été acceptée et, d'autre part, des informations susmentionnées sur la discrimination sociale à l'encontre des homosexuels par des acteurs non étatiques et par la société et sur le traitement pénal des homosexuels par l'État iranien, considère que le requérant risque d'être persécuté en raison de son appartenance à un groupe social particulier, défini par la caractéristique commune de son orientation sexuelle et par la persécution que ce groupe subit, consistant en des menaces contre sa

vie privée, sa liberté, et même sa propre vie, qui lui rend vulnérable aux actes et agressions de violence et qui constitue une exposition au danger pour sa vie et à son intégrité physique. En particulier, la forme de préjudice mentionnée par le demandeur, c'est-à-dire son arrestation, sa privation de liberté et l'imposition de la peine de mort en raison de sa violation des dispositions de la loi iranienne, qui est liée à son appartenance à un groupe social particulier en raison de son orientation sexuelle, relève de la notion de persécution selon la convention de Genève, tandis que la persécution et la condamnation déjà subies par le demandeur, conformément au mandat susmentionné du tribunal pénal d'Ispahan pour l'exécution d'une condamnation, pèsent également en faveur à une évaluation positive du risque de persécution future du demandeur, du risque pour sa vie et de la menace pour son intégrité physique. En conséquence, la commission, dans le cas présent, considère que les menaces contre sa liberté, sa vie et/ou son intégrité physique par des acteurs étatiques constituent sans aucun doute une persécution selon la convention de Genève et l'article 8, paragraphe 2, tiret f ; et l'article 9, paragraphe 1, tiret d de la loi 4939/2022.

4. Concernant l'acteur de la persécution, la commission note que ce peut être un acteur étatique ou non étatique. En particulier, lorsque des actes graves de discrimination ou d'autres actes d'agression sont commis par des acteurs non étatiques, ils peuvent être considérés comme des persécutions si les autorités refusent ou sont incapables d'assurer une protection effective (article 6 de la loi 4939/2022). Dans le cas du demandeur, la Commission note que les persécutions proviennent d'acteurs étatiques qui ont déjà pris place dans son pays d'origine et que, en conséquence, le demandeur ne peut pas prétendre à la protection étatique pour les persécutions présumées ci-dessus mentionnées.

5. Au vu de ces éléments, la commission prend en compte que la persécution susmentionnée est liée causalement à l'un des motifs mentionnés à l'article 1er, section A, paragraphe 2, de la convention de Genève relative au statut des réfugiés, et plus précisément que la persécution du demandeur est liée au fait qu'il appartient à un groupe social particulier en raison de son orientation sexuelle. Au vu de ces éléments, la commission considère que le demandeur possède les caractéristiques d'un réfugié selon la convention de Genève et l'article 8, paragraphe 1, tiret f et article 9, paragraphe 1, tiret d de la loi 4939/2022.

VII. Enquête sur les motifs d'exclusion du statut de réfugié

Il ne ressort pas en effet des pièces du dossier du demandeur et des informations disponibles à la Commission qu'il puisse être exclu du statut de réfugié, conformément aux dispositions de l'article 12 de la directive 2011/95/UE (et de l'article 11 de la loi 4939/2022) et de l'article 1er, paragraphes D, E, F de la convention de Genève.

À la lumière de ces considérations, le demandeur doit être reconnu comme réfugié, en acceptant le motif pertinent du recours

Par ces motifs

LA COMMISSION

Accueille le recours, dossier no 488662/30.12.2021. Annule la décision
20412/07.05.2021 du bureau régional d'asile de l'Attique.

Reconnaît le demandeur comme réfugié.

La délibération s'est tenue à Agios Ioannis Rentis - Nikaia le 30 novembre 2022.

La décision a été rendue à Agios Ioannis Rentis - Nikaia, le 16 décembre 2022.

LA PRÉSIDENTE

LA RAPPORTEURE

5. ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Η παρούσα εργασία, όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, αφορά τη νομική μετάφραση από την ελληνική στη γαλλική γλώσσα, με έμφαση στη νομική ορολογία. Κύριος στόχος της μετάφρασης είναι η δημιουργία ενός ακριβούς και σαφούς μεταφράσματος που να αποδίδει επαρκώς τον νομικό λόγο, αποφεύγοντας τυχόν παρερμηνείες των εννοιών και της νομικής ορολογίας του πρωτότυπου κειμένου. Το κείμενο προέρχεται από την Αρχή Προσφυγών της Γενικής Γραμματείας Μεταναστευτικής Πολιτικής, Υποδοχής και Ασύλου του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου και αφορά μια απόφαση σε β' βαθμό για την παροχή διεθνούς προστασίας σε πρόσφυγα ιρανικής καταγωγής, ο οποίος υπέβαλε αίτηση διεθνούς προστασίας στην Ελλάδα. Αρχικά, η υπόθεση εξετάστηκε σε α' βαθμό από την αρμόδια Υπηρεσία Ασύλου (Περιφερειακά Γραφεία Ασύλου ή Αυτοτελή Κλιμάκια Ασύλου) που υπάγεται στο Υπουργείο Μεταναστευτικής Πολιτικής και αποτελείται από διοικητικούς υπαλλήλους. Κατά της απορριπτικής απόφασης σε α' βαθμό προβλέπεται από τις διατάξεις του νόμου 4939/2022¹ ενδικοφανής προσφυγή ενώπιον της Αρχής Προσφυγών του ίδιου Υπουργείου, που συγκροτείται από διοικητικούς δικαστές. Η συγκεκριμένη απόφαση εκδόθηκε από την 1η Επιτροπή της Αρχής Προσφυγών, κατόπιν ασκήσεως προσφυγής από τον προσφεύγοντα κατά της σε α' βαθμό απόφασης, με την οποία είχε απορριφθεί το αίτημά του για παροχή διεθνούς προστασίας.

Το κείμενο προς μετάφραση αποτελεί αμιγώς ελληνικό νομικό κείμενο, με ορισμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά. Αρχικά, ακολουθεί τη δομή και τη σύνταξη μιας ελληνικής δικαστικής απόφασης, ενώ χρησιμοποιεί εκτενώς την ελληνική νομική ορολογία. Παράλληλα, αναφέρεται σε διεθνείς και ευρωπαϊκές συμβάσεις και πρωτόκολλα, καθιστώντας τη μετάφραση του κειμένου ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα. Μετά την ολοκλήρωση της μετάφρασης, πραγματοποιήθηκε εκτενής επιμέλεια αναφορικά με την ορολογία, τη σύνταξη και τη μορφή του κειμένου, με στόχο την ευθυγράμμιση του με τις απαιτήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα επίσημα έγγραφα της στις διάφορες γλώσσες. Αυτό το στάδιο ήταν απαραίτητο για την εκπλήρωση του στόχου της εργασίας: τη δημιουργία μιας μετάφρασης απόφασης ασύλου β' βαθμού, ικανής να υποβληθεί στο

¹ ν. 4939/2022 (ΦΕΚ Α' 111), «Κύρωση κώδικα νομοθεσίας για την υποδοχή, τη διεθνή προστασία πολιτών τρίτων χωρών και ανιθαγενών και την προσωρινή προστασία σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων αλλοδαπών.»

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το πρόσθετο αυτό στάδιο αύξησε τη δυσκολία της εργασίας, καθώς η μετάφραση έπρεπε πλέον να ακολουθεί αυστηρούς και λεπτομερείς κανόνες. Περισσότερες λεπτομέρειες θα παρουσιαστούν στις επιμέρους ενότητες του σχολιασμού της εργασίας.

5.1. Ανάλυση πρωτοτύπου κειμένου

Είναι απαραίτητο να σχολιάσουμε αρχικά το πρωτότυπο ελληνικό κείμενο πρώτου προχωρήσουμε στον σχολιασμό της μετάφρασης αυτού. Όσον αφορά τη γλώσσα του κειμένου, αυτή είναι εξειδικευμένη νομική γλώσσα, γεμάτη με όρους που σχετίζονται με διάφορες διοικητικές και νομικές διαδικασίες. Ενδεικτικά, λέξεις όπως προϋποθέσεις υπαγωγής, διεθνής προστασία και προσφυγή αποτελούν απόδειξη χρήσης νομικής γλώσσας. Η ορολογία μπορεί να φανεί δύσκολη για έναν μεταφραστή χωρίς νομικές γνώσεις, και απαιτεί προσοχή κατά τη μετάφραση ώστε να διατηρηθούν οι ακριβείς νομικές έννοιες. Αναφορικά με τη μορφή του κειμένου, αυτό είναι γραμμένο σε μακροσκελείς προτάσεις, κάτι που συναντάται στα περισσότερα ελληνικά νομικά κείμενα. Η πυκνή παράθεση πληροφοριών χωρίς πολλές παύσεις (χρησιμοποιώντας τελείες ή κόμματα) μπορεί να δυσχεράνει την κατανόηση του κειμένου και να καθιστά τη μετάφραση πολύπλοκη, ιδίως εάν η δομή των προτάσεων δεν διατηρηθεί. Γενικά, στο κείμενο υπάρχουν πολλές δευτερεύουσες προτάσεις οι οποίες καθιστούν τη σύνταξη του κειμένου πολύπλοκη. Κατά τη μετάφραση, η αποδόμηση αυτών των προτάσεων θα είναι πρόκληση, καθώς πρέπει να διατηρηθεί το νομικό νόημα χωρίς να υπάρχουν απώλειες.

Η φύση του κειμένου μας δείχνει ότι κατά τη μετάφραση θα εμφανιστούν διάφορες δυσκολίες. Αρχικά, η εξειδικευμένη νομική γλώσσα μπορεί να μην έχει άμεσες αντιστοιχίες στη γλώσσα-στόχο. Άρα θα πρέπει να αναζητηθούν οι σωστές νομικές έννοιες για να αποδοθούν ορθά οι όροι. Σχετικά με τη δομή του κειμένου, οι μεγάλες προτάσεις που έχει το πρωτότυπο κείμενο μπορεί να μην φανούν φυσικές στη γλώσσα-στόχο, και ίσως χρειαστεί αναδιατύπωση σε μικρότερες προτάσεις με προσοχή να μην αλλοιωθεί το νόημα. Επιπλέον, τα πολλά ρητορικά σχήματα που χρησιμοποιούνται σε νομικά κείμενα μπορεί να σταθούν τροχοπέδη στη μετάφραση αν δεν υπάρχουν αντίστοιχες γραμματικές κατασκευές στη γλώσσα-στόχο. Πρέπει να σημειωθεί

ότι στο ελληνικό κείμενο αναγνωρίστηκαν αρκετά τυπογραφικά και κάποια ορθογραφικά προβλήματα τα οποία διορθώθηκαν αλλά πρέπει να αναφερθεί ότι υπήρχαν.

Αν το πρωτότυπο ελληνικό κείμενο ακολουθούσε τις αρχές των διάφορων οδηγών που έχει εκδώσει η ΕΕ σχετικά με τη σύνταξη νομικών κειμένων, θα ήταν πιο σαφές και κατανοητό. Συγκεκριμένα, οι προτάσεις θα ήταν πιο σύντομες και θα υπήρχαν περισσότερες παύσεις, κάνοντας το κείμενο πιο ευανάγνωστο. Επιπλέον, η χρήση πλεονασμών και η επανάληψη θα είχε αποφευχθεί και το κείμενο θα αποκτούσε καλύτερη ροή. Τέλος, ο διαχωρισμός μεταξύ των βασικών και των δευτερευόντων πληροφοριών του κειμένου θα ήταν σαφέστερος, πράγμα που θα διευκόλυνε την ανάγνωση και κατανόηση του.

5.2. Ορολογία και άλλες επιλογές

Ένα από τα βασικά στοιχεία κάθε μεταφραστικής εργασίας, και ιδιαίτερα στη μετάφραση νομικών κειμένων, είναι η ορθή επιλογή της κατάλληλης ορολογίας για κάθε όρο του πρωτοτύπου. Η διαδικασία αυτή απαιτεί εκτεταμένη έρευνα σε νομικά λεξικά και άλλες εγκεκριμένες πηγές ορολογίας. Στη παρούσα περίπτωση και δεδομένου ότι ο στόχος της εργασίας είναι η μετάφραση ενός νομικού κειμένου σύμφωνα με τα πρότυπα σύνταξης κειμένου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η εύρεση της κατάλληλης απόδοσης των όρων βασίστηκε ιδιαίτερα σε σελίδες και πλατφόρμες της τελευταίας. Πιο συγκεκριμένα, η έρευνα βασίστηκε στις πλατφόρμες *IATE* και *EUR-Lex*. Η *IATE* (Interactive Terminology for Europe) είναι μια βάση δεδομένων ορολογίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ η πλατφόρμα *EUR-Lex* η οποία παρέχει επίσημη πρόσβαση στο δίκαιο και τα νομικά έγγραφα της ΕΕ σε όλες τις επίσημες γλώσσες της.

Γενικά, στο προς μετάφραση κείμενο δεν παρατηρούνται πολλές διαφορές και ανυπαρξίες νοήματος στη μετάφραση καθώς το πρωτότυπο αναφέρεται εκτενώς στο διεθνές δίκαιο (Σύμβαση της Γενεύης) καθώς και σε οδηγίες και κανονισμούς της ΕΕ πάνω σε θέματα ασύλου. Αυτό διευκολύνει τη μεταφραστική διαδικασία και συμβάλλει στην επίτευξη ενός συνεκτικού και ορθού αποτελέσματος. Εξαιρετικά σημαντική ήταν η συνεισφορά του γλωσσαρίου για το άσυλο και τη

μετανάστευση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής², το οποίο παρέχει εξειδικευμένες αποδόσεις των σχετικών όρων.

Όπως έχει ήδη αναφερθεί και στην ενότητα για την επιμέλεια του μεταφράσματος, κρίσιμο ρόλο στη μετάφραση διαδραμάτισε ο «Κοινός πρακτικός οδηγός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής για τα πρόσωπα που συμβάλλουν στη σύνταξη των νομοθετικών κειμένων της Ευρωπαϊκής Ένωσης». Ο οδηγός αυτός τονίζει τη σημασία της συνέπειας στην ορολογία, τόσο εντός της ίδιας πράξης όσο και σε σχέση με άλλες συναφείς νομικές πράξεις. Σύμφωνα με τον οδηγό, η χρήση των ίδιων όρων για την απόδοση των ίδιων εννοιών είναι απαραίτητη, ενώ πρέπει να αποφεύγεται η απόκλιση από τη νομική ή τεχνική σημασία που οι όροι αυτοί έχουν στην τρέχουσα χρήση τους³.

Κατά τη μετάφραση, προέκυψαν αρκετά ζητήματα ορολογίας, τα οποία απαιτούσαν λεπτομερή εξέταση. Εκτός από την επιλογή της κατάλληλης απόδοσης, ήταν απαραίτητη και η επαλήθευση της χρήσης αυτών των όρων σε νομικά κείμενα της ΕΕ. Στη νομική μετάφραση, είναι εξαιρετικά σημαντικό να εξασφαλίζεται η ακριβής απόδοση των όρων, ώστε να μην αλλοιώνεται καθόλου το νόημα του κειμένου στη γλώσσα-πηγή. Επιπλέον, εκτός από αυτή την αρχή, δόθηκε έμφαση στην επιλογή των όρων που προτιμώνται στα ευρωπαϊκά έγγραφα. Με αυτή τη λογική, προτιμήθηκαν συγκεκριμένοι νομικοί όροι και φράσεις έναντι άλλων. Για παράδειγμα, στο ελληνικό κείμενο υπήρχε ο όρος *καθεστώς* («ειδικό προστατευτικό καθεστώς») ο οποίος μπορούσε να αποδοθεί με δύο τρόπους, *régime* και *statut*. Ανάμεσα στα δύο επιλέχθηκε η απόδοση *régime* για τη διατήρηση της συνοχής του κειμένου, σύμφωνα με τις οδηγίες του «Κοινού πρακτικού οδηγού». Σχετικά με τον όρο κατηγορούμενος επιλέχθηκε η απόδοση *personne poursuivie* έναντι άλλων όπως: *accusé* ή *inculpé* καθώς αυτός ο όρος χρησιμοποιείται ευρέως στα ευρωπαϊκά κείμενα, ειδικότερα σε αυτά του ΔΕΕ.

Μια ενδιαφέρουσα παρατήρηση από τη μελέτη των κειμένων του ΔΕΕ αφορά το γεγονός ότι οι τίτλοι συγκεκριμένων ελληνικών αρχών δεν μεταφράζονται, αλλά αναγράφονται με

² EMN Asylum and Migration Glossary. (n.d.). Migration and Home Affairs. https://home-affairs.ec.europa.eu/networks/european-migration-network-emn/emn-asylum-and-migration-glossary_en?prefLang=el

³ Ενότητα 6. (2015). Στον Κοινό πρακτικό οδηγό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής για τα πρόσωπα που συμβάλλουν στη σύνταξη των νομοθετικών κειμένων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (p. 20). Ευρωπαϊκή Ένωση. <https://doi.org/10.2880/676138>

λατινικούς χαρακτήρες. Η περίπτωση μέσα στο κείμενο που βοήθησε στη διαπίστωση αυτής της λεπτομέρειας είναι ο όρος *Συμβούλιο της Επικρατείας*, όπου έπρεπε να αποδοθεί *Symvoulío tis Epikrateias* με την πρόσθεση σε παρένθεση της χώρας στην οποία βρίσκεται η αρχή, ήτοι *Grèce*. Ακόμα, το ίδιο συνέβη και στην περίπτωση του *Διοικητικού Εφετείου Αθηνών*, που θα αναγραφεί στο μετάφρασμα ως *Dioikitiko Efeteio Athinon (Grèce)*. Μετά από έρευνα, διαπιστώθηκε ότι αυτό συμβαίνει επειδή δεν υπάρχει πάντα ακριβής αντιστοιχία στις άλλες γλώσσες, καθώς οι αρχές διαφέρουν από κράτος μέλος σε κράτος μέλος της ΕΕ. Όμως, όταν γίνεται αναφορά σε κάποιο δικαστήριο αλλά όχι σε συγκεκριμένη αρχή, αυτό θα μεταφραστεί όπως έγινε στην περίπτωση του *Εφέτη Διοικητικών Δικαστηρίων*, που αποδόθηκε *juge de la cour administrative d'appel*. Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι στα κείμενα της ΕΕ δεν υπάρχει πρωτότυπο κείμενο και μεταφράσεις, καθώς όλες οι επίσημες γλώσσες της Ένωσης είναι ισότιμες⁴. Στη δεύτερη περίπτωση, το πρωτότυπο αναφερόταν στην αρχή αυτή ως *ΔΕΦΑ*, μια συντομογραφία που δεν υπήρχε σε κανένα γλωσσάρι ή γενικά στο διαδίκτυο και χρειάστηκε η ερώτηση σε ειδικό ώστε να φθάσω στο συμπέρασμα ότι πρόκειται για το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών.

Ένα άλλο ενδιαφέρον παράδειγμα αφορά τον όρο *τιμωρώ (κάποιον)*, (« οι εμπλεκόμενοι σε τέτοια εγκλήματα τιμωρούνται αυστηρά »). Σε διάφορες πηγές, εκτός των ευρωπαϊκών εντοπίστηκαν αποδόσεις όπως *châtier*, *frapper de*, *pénaliser* και *sanctionner*. Ωστόσο στα διάφορα έγγραφα του ΔΕΕ που μελέτησα, διαπίστωσα ότι χρησιμοποιείται η φράση *est passible d'une peine*, η οποία αποδίδει με ακρίβεια τη νομική έννοια χωρίς να υπάρχουν απλούστερες εναλλακτικές. Επιπλέον, σχετικά με τον όρο *αλλοδαπός*, ο οποίος θα μπορούσε να αποδοθεί απλά ως *etranger*, ωστόσο σύμφωνα με την ΙΑΤΕ ο προτιμώμενος όρος είναι *ressortissant d'un pays tiers* καθώς στην νομοθεσία της ΕΕ, ο όρος αυτός αναφέρεται σε κάθε πρόσωπο που δεν είναι ούτε πολίτης της Ένωσης κατά την έννοια της ΣΛΕΕ⁵ ούτε πρόσωπο που απολαμβάνει το κοινοτικό δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας που ορίζεται από τον Κώδικα Συνόρων της Σένγκεν. Ένα ακόμα παράδειγμα είναι η περίπτωση του *τακτικού προέδρου* όπου μετά από αρκετή έρευνα σε κείμενα βρέθηκε ότι αναφέρεται *président titulaire*. Επιπλέον, στην περίπτωση της φράσης

⁴ Γλωσσική πολιτική | Θεματολογικά δελτία για την Ευρωπαϊκή Ένωση | Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. (n.d.). <https://www.europarl.europa.eu/factsheets/el/sheet/142/language-policy>

⁵ Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης | EUR-Lex. (n.d.). <https://eur-lex.europa.eu/EL/legal-content/summary/treaty-on-the-functioning-of-the-european-union.html>

λόγοι αμφισβήτησης επέλεξα να αλλάξω εντελώς τη σύνταξη της πρότασης και η συγκεκριμένη φράση να αποδοθεί ως *remettre en cause*, καθώς είναι μια πιο ξεκάθαρη έκφραση που βοηθά στη κατανόηση του νοήματος και δεν το αλλοιώνει.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, δεν ήταν δυνατό να βρεθεί ακριβής απόδοση όρων σε ευρωπαϊκές πηγές και χρησιμοποιήθηκε η καταλληλότερη διαθέσιμη απόδοση. Μια τέτοια περίπτωση ήταν η φράση *εργασιακό υπόβαθρο*, η οποία δεν βρέθηκε επακριβώς σε ευρωπαϊκές πηγές, αλλά σε канаδική πλατφόρμα ορολογίας του «Office québécois de la langue française» ως *antécédents professionnels*. Η απόδοση επιλέχθηκε, καθώς κρίθηκε ως η πλέον κατάλληλη για τη μεταφορά του νοήματος της ελληνικής φράσης, σύμφωνα με την εξήγηση που δόθηκε από την εν λόγω πλατφόρμα.. Μια άλλη περίπτωση αφορά τον διεθνή οργανισμό *International Gay and Lesbian Human Rights Commission (IGLHRC)*. το ελληνικό κείμενο, ο τίτλος παρέμενε στα αγγλικά, και το ίδιο επιλέχθηκε για τη γαλλική μετάφραση, καθώς δεν βρέθηκε επίσημη απόδοση στη γαλλική γλώσσα. Μόνο σε μια επίσημη канаδική πηγή της «Commission de l'immigration et du statut de réfugié du Canada»⁶ βρέθηκε ο τίτλος εντός γαλλικού κειμένου αλλά και εκεί αυτός αναγραφόταν στα αγγλικά. Για λόγους σαφήνειας, προστέθηκε και η επεξήγηση *organisation internationale* μετά τον τίτλο. Ένα ακόμα κομμάτι του κειμένου το οποίο έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον είναι η περίπτωση του *ΦΕΚ 32/21.2.2022 Υ.Ο.Δ.Δ.* Το συγκεκριμένο ΦΕΚ είναι το τεύχος *Υπαλλήλων Ειδικών Θέσεων και Οργάνων Διοίκησης Φορέων του Δημοσίου και Ευρύτερου Δημόσιου Τομέα*. Μετά από αρκετή αναζήτηση, βρέθηκε στην ιστοσελίδα της Βουλής των Ελλήνων, η οποία είναι διαθέσιμη και στα γαλλικά, η απόδοση του συγκεκριμένου ΦΕΚ στα γαλλικά είναι η εξής: *Série relatif à des fonctionnaires affectés à des spéciaux et à des organismes de gestion des agences publiques et des administrations publiques*. Αν και όχι καλά γραμμένη, είναι η μόνη και πιο επίσημη μετάφραση που βρέθηκε άρα έγινε αποδεκτή με ενδοιασμούς.

Καθώς το κείμενο πραγματεύεται ένα διεθνές ζήτημα και αναφέρεται σε διάφορες διεθνείς συμβάσεις και ευρωπαϊκούς κανονισμούς, πολλές εκφράσεις διαθέτουν ακριβή απόδοση. Μια τέτοια περίπτωση ήταν η φράση *μαζική εισροή εκτοπισθέντων* η οποία αποδίδεται ως *afflux massif de personnes déplacées*. Τέτοιου είδους εκφράσεις συνέβαλαν σημαντικά στην επίτευξη του

⁶ Canada, I. a. R. B. O. (2024, January 23). *Responses to information requests*. <https://www.irb-cisr.gc.ca/en/country-information/rir/Pages/index.aspx?doc=455253&pls=1>

στόχου να αποκτήσει το κείμενο το επίπεδο ενός ευρωπαϊκού εγγράφου, σύμφωνα με την υπόθεση ότι θα μπορούσε να κατατεθεί ενώπιον του ΔΕΕ. Σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, ο τίτλος της απόφασης πρέπει να διατυπώνονται και στην αγγλική γλώσσα, ως επίσημη γλώσσα επικοινωνίας με τον κάθε προσφεύγοντα. Επιπλέον, απόσπασμα της απόφασης στο οποίο διατυπώνεται το αποτέλεσμα κοινοποιείται στον προσφεύγοντα και στην αγγλική γλώσσα. Στη συγκεκριμένο κείμενο, διακρίνουμε ότι αναγράφεται στα αγγλικά ο τίτλος *Decision on appeal* και για τον παραπάνω λόγο στο μετάφρασμα επιλέχθηκε να διατηρηθεί στα αγγλικά.

5.3. Επιμέλεια μεταφράσματος

Ένα από τα πιο κρίσιμα μέρη της παρούσας εργασίας είναι η διαδικασία της επιμέλειας του κειμένου, δηλαδή η διόρθωση της αρχικής μετάφρασης που έγινε στα γαλλικά ακολουθώντας τους κανόνες σύνταξης κειμένου που ορίζει το «Διοργανικό εγχειρίδιο σύνταξης κειμένου της ΕΕ». Το εγχειρίδιο αυτό είναι διαθέσιμο σε όλες τις επίσημες γλώσσες της ΕΕ και χωρίζεται σε 4 μέρη, το οποίο είναι διαθέσιμο σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διαρθρώνεται σε τέσσερα μέρη: Το πρώτο μέρος συγκεντρώνει τους κανόνες που εφαρμόζονται αυστηρά κατά τη σύνταξη των πράξεων που δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, ενώ το δεύτερο περιλαμβάνει τα κύρια τεχνικά και συντακτικά πρότυπα που εφαρμόζονται στα έγγραφα της Ένωσης. Το τρίτο μέρος καλύπτει τους γενικούς κανόνες που ισχύουν για όλες τις γλώσσες, ενώ το τέταρτο αναφέρεται σε ειδικούς κανόνες για κάθε γλώσσα⁷.

Πέρα από το Διοργανικό εγχειρίδιο, σημαντικό εργαλείο στην επιμέλεια του μεταφράσματος αποτέλεσε και ο οδηγός της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με τίτλο «*Rédiger clairement*» (Γράφοντας με σαφήνεια). Για τα ελληνικά, υπάρχει ο αντίστοιχος οδηγός με τίτλο «Πώς να γράφετε με σαφήνεια». Στόχος του οδηγού είναι να παρέχει συμβουλές για τη συγγραφή κατανοητών και απλών κειμένων, είτε στην ελληνική γλώσσα είτε σε κάποια άλλη από της

⁷ Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, (2022). *Διοργανικό εγχειρίδιο σύνταξης κειμένων*, Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. <https://data.europa.eu/doi/10.2830/27768>

επίσημες γλώσσες της ΕΕ. Ένα σαφές κείμενο είναι πολύ πιο αποτελεσματικό καθώς, διευκολύνει την κατανόηση από τους αναγνώστες⁸.

Ένας άλλος οδηγός που συνέβαλε σημαντικά στην επιμέλεια του μεταφράσματος είναι ο «Κοινός πρακτικός οδηγός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής για τα πρόσωπα που συμβάλλουν στη σύνταξη των νομοθετικών κειμένων της Ευρωπαϊκής Ένωσης». Ο οδηγός αυτός παρέχει χρήσιμες οδηγίες για τη σύνταξη κειμένων νομικού χαρακτήρα, κάτι που τον καθιστά απαραίτητο εργαλείο για την παρούσα εργασία.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η πλατφόρμα EUR-Lex, η διαδικτυακή πύλη που παρέχει επίσημη και ολοκληρωμένη πρόσβαση στο δίκαιο και στα νομικά έγγραφα της ΕΕ σε όλες τις επίσημες γλώσσες αυτής. Δεδομένου ότι το προς μετάφραση κείμενο ήταν απόφαση, η μορφή και η γλώσσα που χρησιμοποιήθηκε βασίστηκαν σε αντίστοιχες αποφάσεις του Δικαστηρίου της ΕΕ, κυρίως όσες σχετίζονταν με θέματα ασύλου, οι οποίες είναι διαθέσιμες μέσω του EUR-Lex. Η δυνατότητα σύγκρισης κειμένων σε πολλές γλώσσες μέσω της πλατφόρμας αυτής ήταν εξαιρετικά χρήσιμη.

Ακολουθούν ορισμένα παραδείγματα εφαρμογής των παραπάνω κανόνων κατά την επιμέλεια. Σύμφωνα με τον κανόνα 2.7. του γαλλικού Διοργανικού εγχειριδίου, στην ενότητα του προοιμίου, όταν υπάρχει αριθμημένη αιτιολογική σκέψη, η αρίθμηση πρέπει να γίνεται με αραβικούς αριθμούς [πχ. (1), (2)]. Αυτό σημαίνει ότι στο κομμάτι του ελληνικού προοιμίου «ΑΦΟΥ ΕΛΑΒΕ ΥΠΟΨΗ» η αρίθμηση θα πρέπει να αλλάξει από πεζά γράμματα σε αραβικούς αριθμούς με την μορφή που αναφέρθηκε παραπάνω. Επιπλέον, κατά την απαρίθμηση, μετά από κάθε αριθμό αφήνεται κενό πριν την έναρξη του κειμένου.

Εφαρμόστηκαν επίσης αρκετοί κανόνες σύνταξης του Διοργανικού εγχειριδίου, όπως η χρήση του σημείου «;» (point-virgule) στις απαριθμήσεις, κάτι που τηρείται πάντοτε στα ευρωπαϊκά έγγραφα. Αντίστοιχα, στην ελληνική γλώσσα, άλλοτε χρησιμοποιείται το κόμμα και άλλοτε η άνω τελεία αναλόγως το μήκος και την διατύπωση της πρότασης⁹. Οι κανόνες 9.2 και

⁸ Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Γενική Διεύθυνση Μετάφρασης, Field, Z. (2013). *Πώς να γράφετε με σαφήνεια*, (Z.Field,illustrato) Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. <https://data.europa.eu/doi/10.2782/53778>

⁹ Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, (2022). *Διοργανικό εγχειρίδιο σύνταξης κειμένων*, Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. <https://data.europa.eu/doi/10.2830/27768>

9.3 που αναφέρονται στη γραφή των ηλεκτρονικών διευθύνσεων και τηλεφωνικών αριθμών εφαρμόστηκαν επίσης αυστηρά. Για παράδειγμα, οι ηλεκτρονικές διευθύνσεις παρουσιάζονται με τη μορφή «Email:», ενώ οι τηλεφωνικοί αριθμοί γράφονται στη διεθνή τους μορφή, με το σύμβολο «+» και τον κωδικό της χώρας. Επιπλέον, το τηλέφωνο στα κείμενα συνήθως αναφέρεται συνήθως με τη συντομογραφία «Tel.». Επίσης, έπρεπε να διασφαλιστεί η ορθή αναφορά σε πράξεις της ΕΕ και κρατικά έγγραφα. Για παράδειγμα, η αναφορά στην επίσημη εφημερίδα της ΕΕ στα ελληνικά («ΕΕ L 180») στα γαλλικά θα γίνει «JO L 180». Όμως, περισσότερη προσοχή έπρεπε να δοθεί στις αναφορές του πρωτοτύπου στο ελληνικό ΦΕΚ. Μετά από έρευνα σε διάφορα τεύχη της επίσημης εφημερίδας της ΕΕ, διαπιστώθηκε ότι ο ελληνικός νόμος και το ελληνικό ΦΕΚ αναφέρονται με συγκεκριμένο τρόπο, για παράδειγμα: «Article 137A de la loi 4001/2011 (Journal officiel de la République hellénique A 179/22.8.2011)». Άρα, έπρεπε να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στις λεπτομέρειες της μετάφρασης ώστε αυτή να αποκτήσει το επίπεδο μορφής, σύνταξης και λεξιλογίου των ευρωπαϊκών εγγράφων. Η απόδοση των ημερομηνιών προσαρμόστηκε επίσης. Ενώ στο ελληνικό κείμενο οι ημερομηνίες αποδίδονται αποκλειστικά με αραβικούς αριθμούς (π.χ. 30.08.2022), στα γαλλικά προτιμάται η γραφή του μήνα ολογράφως, όπως «le 30 août 2022».

Ένας άλλος σημαντικός κανόνας του Διοργανικού Εγχειριδίου αφορά τη χρήση κεφαλαίων και πεζών γραμμάτων. Σύμφωνα με τον κανόνα, πρόκειται για ένα από τα πιο συμβατικά ζητήματα της γλώσσας αλλά και για ένα από τα πιο ακανθώδη. Αρκετές φορές προκύπτει πρόβλημα καθώς υπεισέρχονται στο ζήτημα αυτό ακόμη και ιδεολογικές παράμετροι. Στο παρόν κείμενο, το ζήτημα της επιλογής κεφαλαίου ή μικρού παρουσιάστηκε αρκετές φορές. Για παράδειγμα στο ελληνικό κείμενο υπήρχαν οι όροι: *Πρόεδρος, Επιτροπή, Αρχή Προσφυγών* οι οποίοι γράφονται με κεφαλαίο. Ωστόσο, οι συγκεκριμένες λέξεις στα γαλλικά θα γραφτούν με πεζό. Αρχικά, ο όρος *Πρόεδρος* θα γίνει *président(e)* με πεζό καθώς πρόκειται για αναφορά σε κάτοχο αξιώματος, τίτλου ή ιδιότητας ενός ατόμου. Στα ελληνικά το σωστό θα ήταν με πεζό για τον ίδιο λόγο. Με το ίδιο σκεπτικό, οι όροι *Επιτροπή* και *Αρχή* στα γαλλικά θα γραφτούν με πεζό, ήτοι *commission* και *autorité*, σύμφωνα με την περίπτωση (d) του ίδιου κανόνα¹⁰. Ιδιαίτερα για τον όρο *επιτροπή* αυτός θα πρέπει να γραφτεί απαραίτητα με μικρό γράμμα στα γαλλικά ώστε στο κείμενο να μην γίνει παρανόηση και ο αναγνώστης το μπερδέψει με την *Ευρωπαϊκή Επιτροπή*

¹⁰ *La plupart des termes du vocabulaire de l'Union européenne lorsqu'il ne s'agit pas de concepts ayant une organisation propre*

(*Commission européenne* στα γαλλικά), η οποία πάντοτε γράφεται με κεφαλαίο στα ευρωπαϊκά έγγραφα. Το ίδιο θα γίνει με στην περίπτωση των όρων *Εφέτης Διοικητικού Δικαστηρίου* το οποίο θα γίνει *juge de la cour administrative d'appel*. Μια αρκετά ενδιαφέρουσα περίπτωση είναι η αναφορά στην *Σύμβαση της Γενεύης* και συγκεκριμένα στη λέξη *Σύμβαση* όπου σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση θα γραφόταν με κεφαλαίο αλλά λόγω του ότι το μετάφρασμα ακολουθεί τα πρότυπα της ΕΕ και καθώς η Σύμβαση αυτή δεν είναι της ΕΕ αλλά του ΟΗΕ θα γραφτεί με μικρό, ήτοι *convention de Genève*. Αντιθέτως, εντός του κειμένου γίνεται αναφορά στη *Συνθήκη του Άμστερνταμ* που πρόκειται για συνθήκη της ΕΕ άρα στο μετάφρασμα θα γραφτεί με κεφαλαίο, ήτοι *Traité d'Amsterdam*. Γενικά, στα γαλλικά τα επίθετα γράφονται με πεζά γράμματα, με εξαίρεση την κεφαλαιοποίηση όταν έχουμε πχ. *Κράτη Μέλη, Ηνωμένα Έθνη, Ευρωπαϊκή Ένωση* τα οποία στα γαλλικά θα γίνουν αντίστοιχα *États membres, Nations unies* και *Union européenne*.

Όσον αφορά εισαγωγικές φράσεις όπως *εξάλλου, ωσαύτως, ήτοι, συνεπώς και κατόπιν των ανωτέρω*, τα ευρωπαϊκά έγγραφα χρησιμοποιούν πάντα τις ίδιες λέξεις βάσει των διάφορων οδηγιών από τον «Κοινό πρακτικό οδηγό» αλλά και τον οδηγό «πως να γράφετε με σαφήνεια». Έτσι, οι προαναφερθείσες λέξεις και φράση θα αποδοθούν με συγκεκριμένο τρόπο ενώ άλλοι θα ήταν απολύτως σωστοί σε κάθε άλλη περίπτωση. Άρα θα έχουμε αντίστοιχα: *par ailleurs* και όχι *d'ailleurs, de même* και όχι *en fait* ή *en effet, par exemple, en conséquence, à la lumière de ces considérations*. Ένα ακόμα χαρακτηριστικό παράδειγμα αφορά τη λέξη *αναφορικά* ή *ως προς* ή *σχετικά με*, ο οποίος εμφανιζόταν συχνά μέσα στο κείμενο. Οι συνήθεις αποδόσεις του στα Γαλλικά είναι *en ce qui concerne* ή *concernant*. Και οι δύο αποδόσεις είναι απολύτως σωστές και δεν έχουν καμία διαφορά στο νόημα, όμως σύμφωνα με τους κανόνες και συμβουλές της ΕΕ στον οδηγό της ευρωπαϊκής Επιτροπής με τίτλο «*Rédiger clairement*»¹¹, προτιμάται η απλούστερη μορφή εκτός από κάποιες περιπτώσεις. Συνεπώς, στη συγκεκριμένη περίπτωση προτιμήθηκε το *concernant* προκειμένου το κείμενο να είναι όσο το δυνατόν πιο απλό και κατανοητό, σύμφωνα με τις οδηγίες της ΕΕ.

Κατά τη διαδικασία της μετάφρασης πραγματοποιήθηκαν και κάποιες προσωπικές επιλογές, πάντα με σεβασμό στις συμβουλές και τους κανόνες της ΕΕ. Ένα παράδειγμα είναι η

¹¹ *Commission européenne, Direction générale de la traduction, Field, Z. (2013). Rédiger clairement, (Z.Field,illustrato) Office des publications de l'Union européenne. <https://data.europa.eu/doi/10.2782/54890>*

απόδοση της φράσης βλ. σχετικά ή απλά βλ. για την οποία στα ευρωπαϊκά κείμενα απαντώνται δύο αποδόσεις: *voir sur à sujet* και *voir*. Ανάμεσα στα δύο, η πρώτη απόδοση ήταν πιο συχνή και καθώς έδινε περισσότερη σαφήνεια στο κείμενο επέλεξα αυτή την απόδοση αντί της άλλης. Επιπλέον, σύμφωνα με το Διοργανικό εγχειρίδιο, στα γαλλικά λέξεις που έχουν συγκεκριμένα προθήματα πρέπει να έχουν μια παύλα ανάμεσα σε αυτό και την ρίζα της λέξης¹².

¹² *Code de rédaction interinstitutionnel (2022)*, page 155, 10.3. *Préfixes*.

6. ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Κλείνοντας την παρούσα πτυχιακή εργασία, είναι σημαντικό να υπογραμμιστεί η πολυπλοκότητα και η απαιτητικότητα της νομικής μετάφρασης, ειδικά όταν αυτή αφορά ευρωπαϊκά κείμενα υψηλής εξειδίκευσης, όπως αυτά του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η προσεκτική επιλογή των λέξεων και φράσεων, η οποία βασίστηκε τόσο σε ευρωπαϊκές οδηγίες όσο και σε μελέτη αντίστοιχων κειμένων, υπήρξε ο ακρογωνιαίος λίθος για τη διατήρηση της ακρίβειας και της σαφήνειας του νοήματος του κειμένου-στόχου. Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στην τήρηση των συμβουλών των επίσημων εγχειριδίων της ΕΕ αλλά και στην προσαρμογή του μεταφραστικού ύφους στις ανάγκες του κειμένου, διασφαλίζοντας τη συνοχή και τη συνέπεια της απόδοσης των νομικών εννοιών. Μέσα από τη διαδικασία αυτή, κατέστη σαφές ότι η μετάφραση δεν είναι απλώς μία πράξη μεταφοράς λέξεων, αλλά απαιτεί βαθιά κατανόηση του πολιτισμικού – και στη συγκεκριμένη περίπτωση νομικού – πλαισίου, τόσο της γλώσσας-πηγής όσο και της γλώσσας-στόχου. Επιπλέον, οι προσωπικές επιλογές στις περιπτώσεις όπου δεν υπήρχε ακριβής απόδοση σε ευρωπαϊκά κείμενα ανέδειξε την ανάγκη για ευελιξία και κρίση στην επίλυση γλωσσικών ζητημάτων. Συνολικά, η εργασία αυτή ανέδειξε τη σημασία της τήρησης των ευρωπαϊκών προτύπων στη νομική μετάφραση, διασφαλίζοντας την ακρίβεια και τη σαφήνεια, και επιβεβαίωσε τη συνεισφορά της μετάφρασης στην ομαλή λειτουργία των πολυγλωσσικών θεσμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

7. ΓΛΩΣΣΑΡΙΟ ΒΑΣΙΚΩΝ ΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΚΦΡΑΣΕΩΝ

	ΕΛΛΗΝΙΚΑ	ΓΑΛΛΙΚΑ
1	αδίκημα	infraction
2	αλλοδαπός¹³	ressortissant d'un pays tiers
3	αναγκαστικός νόμος	décret législatif
4	αναφορά¹⁴	rapport
5	ανθρώπινα δικαιώματα	droit de l'homme
6	ανιθαγενής	apatride
7	ανησυχία	inquiétude
8	αξιολόγηση	évaluation
9	απειλή	menace
10	αποδεικτικό στοιχείο	élément de preuve
11	αρμοδιότητα	compétence
12	αρχή της μη επαναπροώθησης	principe de non-refoulement
13	ασελγής πράξη	fait d'agression
14	άσκηση	introduction
15	αστυνομικό μέτρο	mesure de police
16	βλ. σχετικά	voir à ce sujet
17	για τους λόγους αυτούς	par ces motifs
18	ΔΕΦΑ (Διοικητικό Εφετείο Αθηνών)	Dioikitiko Efeteio Athinon (Grèce)
19	διακριτική ευχέρεια (του δικαστή)	pouvoir discrétionnaire
20	διάσκεψη	délibération
21	διάταξη	disposition

¹³ Καλύτερη απόδοση γιατί στη νομοθεσία της ΕΕ, ο όρος αυτός αναφέρεται σε κάθε πρόσωπο που δεν είναι ούτε πολίτης της Ένωσης κατά την έννοια της ΣΛΕΕ ούτε πρόσωπο που απολαμβάνει το κοινοτικό δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας, όπως ορίζεται από τον κώδικα συνόρων της Σένγκεν

¹⁴ Αναφορά με την έννοια της έκθεσης (έγγραφο κ.α.) πάνω σε ένα συγκεκριμένο θέμα.

22	διεθνής προστασία	protection internationale
23	διείσδυση	pénétration
24	δικαίωμα παροχής ασύλου	droit d'accorder l'asile
25	δικαίωμα στη ζωή	droit à la vie
26	δικαστής	juge
27	δικαστικό μέτρο	mesure judiciaire
28	διοικητικό μέτρο	mesure administrative
29	δίωξη	persécution
30	δυσανάλογος/η	disproportionné(e)
31	έγκλημα (της σοδομίας)	crime (de sodomie)
32	ειδικός εμπειρογνώμονας	expert indépendant
33	εισηγητής	rapporteur
34	εκδίκαση υπόθεσης	jugement d'une affaire
35	εσωτερική αξιοπιστία	crédibilité interne
36	έκδοση (οδηγίας)	adoption (d'une directive)
37	έκθεση	rapport
38	εμπλεκόμενο (άτομο)	(personne) impliquée
39	έναρξη ισχύος	entrée en vigueur
40	ένδικο αίτημα	demande juridictionnelle
41	ένδικο μέσο	voie de recours
42	ένταλμα (σύλληψης)	mandat d'arrêt
43	έντονη αντιπαράθεση	conflit tendu
44	εξωτερική αξιοπιστία	crédibilité externe
45	επαπειλούμενος κίνδυνος	risque imminent
46	επιβολή ποινής	condamnation
47	επικαλούμαι	invoquer
48	επικουρική προστασία	protection subsidiaire
49	επικρέμαται	pèse

50	εργασιακό υπόβαθρο ¹⁵	antécédents professionnels
51	ευάλωτος	vulnérable
52	ευρωπαϊκό σύστημα χορήγησης ασύλου	régime d'asile européen
53	εφαρμογή	application
54	εφέτης διοικητικών πρωτοδικείων	juge de la cour administrative d'appel
55	θανατική ποινή	peine de mort
56	θέσπιση	établissement
57	ισλάμ	islam
58	θέση σε ισχύ	en vigueur
59	ισχυρισμός	allégation
60	ισχύων	actuel
61	καθεστώς	régime
62	κακομεταχείριση	mauvais traitements
63	καταδικαστική απόφαση	condamnation pénale
64	κατάσταση υγείας	état de santé
65	κατηγορούμενος	personne poursuivie
66	κατόπιν τούτων	au vu de ces éléments
67	κοινό κριτήριο	critère commun
68	κριτήριο	critère
69	ΚΥΑ (Κοινή Υπουργική Απόφαση)	arrêté interministériel
70	κυρώνω	ratifier
71	κύρωση	ratification
72	λόγος	motif
73	μαζική εισροή εκτοπισθέντων	afflux massif de personnes déplacées
74	μέτρο εναρμόνισης	mesure d'harmonisation
75	μορφή βλάβης	forme de préjudice
76	μυστικότητα	confidentialité

¹⁵ Καναδέζικη πηγή - Les antécédents professionnels figurent généralement sur un curriculum vitae afin de prouver l'acquisition d'expérience professionnelle.

77	νομική βάση	fondement juridique
78	νομοθέτημα	acte législatif
79	νομοθετικό διάταγμα (ν.δ. ή ν.δ.)	décret-loi
80	ο νόμος ορίζει	la loi stipule
81	οικονομικές απολαβές	rémunération
82	οικονομική κατάσταση	situation économique
83	όπως τροποποιήθηκε	modifié par
84	παραβίαση	violation
85	παραδεκτός	recevable en la forme
86	παραμονή¹⁶	séjour
87	περίπτωση (περ.)	tiret
88	πληρούται (κριτήριο)	est rempli
89	πνευματική υγεία	santé mentale
90	ποινικά υπεύθυνος	pénalement responsable
91	ποινική δίωξη	action publique
92	ποινικό δικαστήριο	juridiction pénale
93	Ποινικός Νόμος	Code Pénal
94	πρακτικά	procès-verbal
95	πράξη (σεξουαλική)	acte
96	πράξη δίωξης	acte de persécution
97	πράξη κατάθεσης	acte de dépôt
98	προβλέπω	prévoir
99	προσβαλλόμενη απόφαση	décision attaquée
100	προσφεύγων	demandeur
101	προσωπική συνέντευξη¹⁷	entretien individuel
102	προσωρινή προστασία	protection temporaire

¹⁶ Πρόκειται για αναφορά σε αίτηση για άδεια να παραμείνει κάποιος πρόσφυγας στην χώρα και όχι άδεια παραμονής. Υπάρχει ελάχιστη διαφορά ανάμεσα στις δύο έννοιες.

¹⁷ Entretien conduit avec une personne qui demande une protection internationale, en vue notamment de faciliter la détermination de l'État membre responsable de l'examen de la demande, d'informer le demandeur sur les règles applicables et de recueillir toutes informations utiles.

103	πρωτοδίκης διοικητικών δικαστηρίων	juge du tribunal administratif
104	Πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης	protocole de new york
105	ράπισμα	coup de fouet
106	ρήτρα αποκλεισμού	clause d'exclusion
107	Σαρία	Charia
108	σεξουαλική επαφή	relation sexuelle
109	σεξουαλικός προσανατολισμός	orientation sexuelle
110	σοδομία	sodomie
111	στέρξη της ελευθερίας	privation de liberté
112	στρατιωτική θητεία	service militaire
113	συγκρότηση	formation
114	σύλληψη	arrestation
115	Συμβούλιο της Επικρατείας (ΣτΕ)	Symvoulío tis Epikrateias (Grèce) ¹⁸
116	συναίνεση	consentement
117	συνήθης διαμονή	résidence habituelle
118	σύνθεση	composition
119	Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας	Traité instituant la communauté Européenne
120	σωματική ακεραιότητα	intégrité physique
121	τακτικός πρόεδρος	président titulaire
122	τιμωρείται (κάποιος από κάποιον)	est passible d'une peine
123	τιμωρία	sanction
124	τροποποίηση	amendement
125	υπαγωγή (σε καθεστώς προστασίας)	inclusion
126	υπήκοος	ressortissant
127	υπό την προϋπόθεση	pour autant
128	υποβολή μήνυσης	dépôt d'une plainte

¹⁸ Αναφορά σε ελληνικές αρχές με μεταγραφή του τίτλου σε λατινικούς χαρακτήρες ώστε να μην αλλοιωθεί καθόλου η σημασία του όρου.

129	ΦΕΚ (φύλλο εφημερίδας της κυβέρνησης)	Journal Officiel de la République Hellénique
130	φορέας δίωξης	acteur de la persécution
131	χορήγηση	octroi
132	χώρα καταγωγής	pays d'origine
133	ωριμότητα	maturité

8. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ

EUR-LEX - 62007CJ0098 - EN - EUR-LEX. (χ.χ.). <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FR/TXT/?uri=CELEX:62007CJ0098&qid=1724065840282#MO>

EUR-LEX - 62009CJ0357 - EN - EUR-LEX. (χ.χ.). <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FR/TXT/?uri=CELEX:62009CJ0357>

EUR-LEX - 62013CC0472 - EUR-LEX. (χ.χ.). <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ELFR/TXT/?from=EL&uri=CELEX%3A62013CC0472&qid=1723037086986>

European Commission, Directorate-General for Migration and Home Affairs, (2012). *Asylum and migration glossary 2.0 : a tool for better comparability*, Publications Office. <https://data.europa.eu/doi/10.2837/79019>

Iran Human Rights Documentation Center. (1991). *Islamic Penal Code of the Islamic Republic of Iran – Book One & Book two*. https://iranhrdc.org/wp-content/uploads/pdf_en/Iranian_Codes/Islamic_Penal_Code_of_the_Islamic_Republic_of_Iran_212133839.pdf

Mir Mohammad Sadeghi, M. & Islamic Republic of Iran. (2016). *Islamic Penal Code* (Edit 295-08-29). https://sherloc.unodc.org/cld/uploads/res/islamic-penal-code_html/Islamic_Penal_Code.pdf?fbclid=IwAR0AeG3OsCunXnjig7RKORBbyjCWZPyHuf2Imc750GsZ5CqHucLGedxeMNo

Publications Office of the European Union, (2022). *Interinstitutional style guide*, Publications Office of the European Union. <https://data.europa.eu/doi/10.2830/215072>

Borrillo, D. (2005). *La lutte contre les discriminations fondées sur l'orientation sexuelle en droit européen et français*. *Droit et Cultures*, 49, 129–145. <https://doi.org/10.4000/droitcultures.1610>

Commission européenne, Direction générale de la traduction, Field, Z. (2013). *Rédiger clairement*, (Z.Field,illustrato) Office des publications de l'Union européenne. <https://data.europa.eu/doi/10.2782/54890>

Cours et tribunaux. (2024, May 28). Ministère de la justice. <https://www.justice.gouv.fr/justice-france/cours-tribunaux>

Fortsakis, T., & Gardounis, E. (2020). *Dictionnaire Juridique Français-Grec, Grec-Français* (2ème). NOMIKI BIBLIOTHIKI.

Nations Unies & Haut-Commissariat des Nations Unies pour les réfugiés. (2007). *CONVENTION ET PROTOCOLE relatifs au statut des réfugiés.* <https://www.unhcr.org/sites/default/files/legacy-pdf/4b14f4a62.pdf>

PENNERA, C., LEGAL, H., ROMERO REQUENA, L., & Union européenne. (2015b). *Guide pratique commun du Parlement européen, du Conseil et de la Commission à l'intention des personnes qui contribuent à la rédaction des textes législatifs de l'Union européenne.* <https://doi.org/10.2880/73546>

Publications Office of the European Union. (1957b, March 25). *Traité instituant la Communauté européenne (version consolidée Nice) Troisième partie: Les politiques de la communauté Titre III: La libre circulation des personnes, des services et des capitaux Chapitre 2: Le droit d'établissement Article 43, Article 52 - Traité CE (version consolidée Maastricht), Article 52 - Traité CEE, CELEX1.* Publications Office of the EU. <https://op.europa.eu/fr/publication-detail/-/publication/ba3ea0a5-aaad-419c-886b-a4b8b0b89b06>

Γλωσσική πολιτική | Θεματολογικά δελτία για την Ευρωπαϊκή Ένωση | Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. (χ.χ.). <https://www.europarl.europa.eu/factsheets/el/sheet/142/language-policy>

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Γενική Διεύθυνση Μετάφρασης, Field, Z. (2013). *Πώς να γράφετε με σαφήνεια*, (Z.Field,illustrato) Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. <https://data.europa.eu/doi/10.2782/53778>

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο & Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. (2013). *Οδηγία 2013/32/EE του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.* <https://migration.gov.gr/wpcontent/uploads/2021/03/%CE%9A%CE%BF%CE%B9%CE%BD%CE%BF%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%AE%CE%9F%CE%B4%CE%B7%CE%B3%CE%AF%CE%B1.pdf>

Κανονισμός - EU - 2024/1348 - EN - EUR-LEX. (χ.χ.). <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL-FR/TXT/?from=EL&uri=CELEX%3A32024R1348&qid=1724059418778>

Λίγα λόγια για το EUR-Lex - EUR-Lex. (χ.χ.). <https://eur-lex.europa.eu/content/welcome/about.html?locale=el>

Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης | EUR-Lex. (χ.χ.). <https://eur-lex.europa.eu/EL/legal-content/summary/treaty-on-the-functioning-of-the-european-union.html>

Σχετικά με την IATE | Ορολογία | Μετάφραση | Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. (χ.χ.). <https://www.europarl.europa.eu/translation/el/terminology/about-iate>

Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου. (2024, August 1). Διαδικασία Β' Βαθμού | Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου. Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου. <https://migration.gov.gr/appeals/b-vathmos/>